

มูลนิธิราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๓๙ ประจำเดือน กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๒

วัตถุประสงค์จุลสาร

๑. เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของมูลนิธิฯ
๒. เป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ รวมทั้งทักษะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องระหว่างฝ่ายราชประชาสมาสัยเฉลิมพระเกียรติ กับผู้รับทุนการศึกษา โครงการราชประชาสมาสัยเฉลิมพระเกียรติ และผู้ปกครอง รวมทั้งองค์กรภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง
๓. เป็นเวทีให้เด็กนักเรียนผู้รับทุนพระราชทานและผู้ปกครองได้ระบายความรู้สึก แสดงความคิดเห็น และความต้องการความช่วยเหลือหรือแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมกับเด็กผู้รับทุน และผู้ปกครองในจังหวัดต่างๆ
๔. เป็นแหล่งข้อมูล/ที่พึ่ง และเพื่อนที่พึ่งพาปรึกษายามเดือดร้อน และต้องการแก้เด็กผู้รับทุนพระราชทานและผู้ปกครอง

ที่ปรึกษา

ท่านผู้หญิงสุมาลี จาติกวณิช

ศาสตราจารย์นายแพทย์ธีระ รามสูต

คุณหญิงสุชาดา ธีระวัฒน์

คุณศิริรัตน์ आयวัฒน์

นาวาเอกหญิงมยุรี อรัญยกานนท์

คุณจรรยา เขียวดอกน้อย

นายแพทย์อาจินต์ ชลพันธ์ุ์

คุณจินตนา วรสายัณห์

เจ้าของ : มูลนิธิราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์

บรรณาธิการ : ผศ.ดร.ดุชนิ์ เจริญสุข

กองบรรณาธิการ : ผศ.ดร.เพื่อนใจ รัตตากร

คุณคงพร คุปตาภา

ดร.พีระศักดิ์ รัตนะ

ผศ.อัฉรวาดี หอมเศรษฐี

คุณวิไล สังขะเมฆะ

คุณสงกรานต์ ภู่งอก

ที่อยู่ : มูลนิธิราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์

สถาบันราชประชาสมาสัย ซ.โรงพยาบาลบาราคนราด อ.เมือง จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐

โทร. ๐-๒๕๕๑-๓๗๒๐ โทรสาร. ๐-๒๕๕๑-๗๒๑๐

E-mail : samasai_1@hotmail.com

สารบัญ

สารรักจากคุณยาย

๒

คุณปู่สอนหลานเรื่อง
“วิธีช่วยให้ชีวิตมีความสุขและมีคุณค่า”

๓

ข้อคิดสำหรับปีใหม่

๘

ข่าวฝ่ายราชประชาสมาสัย
เฉลิมพระเกียรติ

๑๐

คิดอีกนิด ก่อนชีวิต....จะพลิกผัน

๑๒

เก็บเล็ก เก็บน้อย รู้ไว้ใช้ประโยชน์

๑๔

ฟุต ฟิต ฟอโฟ

๑๘

สรุปผลการประกวด
วาดภาพ และเรื่องสั้น

๒๒

บท...บอกอ

๖๐

สารรักจากคุณยาย

ท่านผู้หญิงสุมาลี จาติกวณิช

ส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่

สุขภาพและเข้มแข็ง

ตลอดปี ใหม่เอ๋ย

สบายใจ และแจ่มใส

ทุกเมื่อ

เรียนดี งานดี เล่นดี

รักเพื่อน

มีความเจริญ อะเคื้อ

พรั่งพร้อม ประสบการณ์

ด้วยรักและห่วงใยเสมอ

สุมาลี จาติกวณิช

ท่านผู้หญิง สุมาลี จาติกวณิช

ประธานกิตติมศักดิ์

มูลนิธิราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์

คุณปู่สอนหลานเรื่อง “วิธีช่วยให้ชีวิตมีความสุข และมีคุณค่า”

ศาสตราจารย์นายแพทย์ธีระ งามสุด

คอลัมภ์ “คุณปู่สอนหลาน” นี้ผ่านมาหลายปีจนคุณปู่ ปีนี้อายุ ๘๘ ปี แล้ว
ไม่รู้ว่าจะเขียนเรื่องอะไร เพื่อไม่ให้ซ้ำกับเรื่องเก่าๆ

วันนี้ก็เลยเขียนแนะนำหลักธรรมการดำเนินชีวิตให้อยู่เย็นเป็นสุขและทำประโยชน์
ค้ำค้ำที่ได้เกิดมา เพื่อให้หลานๆ โดยเฉพาะที่ได้รับความทุกข์จะเรียนจบ หรือจบแล้ว
กำลังทำงานและมีครอบครัวต่อไป จักได้พิจารณาและใช้ประโยชน์ได้บ้างในการดำรงชีวิต
ต่อไป

โบราณกล่าวว่าคนที่ไม่ใช่หลักการสำหรับการดำรงชีวิต ก็เปรียบได้ดังเรือที่ไม่มี
หางเสือหรือเข็มทิศ ย่อมเคว้งคว้างไร้จุดหมายปลายทาง คุณปู่จึงขอแนะนำให้หลานๆ ลอง
พิจารณาหลักธรรมทางพุทธศาสนาที่คุณปู่เองและชาวพุทธได้ยึดหลักในการดำเนินชีวิต
ดังนี้

หลักธรรมสำคัญของพระพุทธศาสนา

๑. **ขันธ ๕ เบญจขันธ** คือ องค์ประกอบของชีวิตมนุษย์ ที่ประกอบด้วย รูป และ นาม
  - (๑) รูป คือ ส่วนที่เป็นร่างกาย ประกอบด้วย ธาตุ ๔ ได้แก่
    - ธาตุดิน (ส่วนร่างกายที่เป็นของแข็ง เช่น เนื้อ กระดูก ผม)
    - ธาตุน้ำ (ส่วนที่เป็นของเหลวของร่างกาย เช่น เลือด น้ำลาย น้ำเหลือง น้ำตา)
    - ธาตุลม (ส่วนที่เป็นลมของร่างกาย ได้แก่ ลมหายใจเข้า ออก ลมในกระเพาะอาหาร)
    - ธาตุไฟ (ส่วนที่เป็นอุณหภูมิของร่างกาย ได้แก่ ความร้อนในร่างกายมนุษย์)

จดหมายข่าวด้วยรัก

(๒) นาม คือ สิ่งที่มองไม่เห็น หรือ จิตใจ ได้แก่

- เวทนา คือ ความรู้สึกที่เกิดจากประสาทสัมผัสเมื่อสัมผัสอีกครั้งก็สามารถบอกได้
- สัญญา คือ ความรู้สึกได้โดยการใช้ประสาทสัมผัส เช่น สุขเวทนา ทุกขเวทนา และอุเบกขาเวทนา ไม่ยินดี ยินร้าย
- สังขาร คือ สภาพที่ปรุงแต่งจิตใจให้คิดดี คิดชั่ว หรือ เป็นกลาง สิ่งที่เข้ามาปรุงแต่งจิต ได้แก่ เจตนา ค่านิยม ความสนใจ ความโลภ และความหลง
- วิญญาณ คือ ความรับรู้ที่ผ่านมาจากตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ (อายตนะ ๕)

๒. อริยสัจ ๔ ความจริงอันประเสริฐ เป็นหลักคำสอนที่สำคัญของพระพุทธศาสนา เพราะเป็นคำสอนที่ช่วยให้บุคคลพ้นจากความทุกข์

๑.) ทุกข์ หมายถึง สภาพที่ทนได้ยากทั้งร่างกายและจิตใจ

๑.๑ สภาวะทุกข์ หรือ ทุกข์เป็นประจำ ได้แก่ เกิด แก่ เจ็บ ตาย

๑.๒ ปกิณกทุกข์ หรือ ทุกข์จร เป็นทุกข์ที่เกิดขึ้นภายหลัง เกิดขึ้นแล้วผ่านไปและเกิดขึ้นเรื่อยๆ เช่น ความเศร้าโศก ความไม่สบายกาย ไม่สบายใจ คับแค้นใจการป่วยด้วยโรคซึมเศร้า ฯลฯ

๒.) สมุทัย หมายถึง เหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ ได้แก่ ตัณหา (ความอยาก)

๒.๑ กามตัณหา คือ ความอยากในรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส ที่ตนยังไม่มี

๒.๒ ภวตัณหา คือ ความอยากมี อยากเป็น อยากให้สภาพที่ตนปรารถนาอยู่คงอยู่นานๆ

๒.๓ วิภวตัณหา คือ ความไม่อยาก ไม่อยากเป็น คือ ไม่อยากให้สภาพที่ตนปรารถนาอยู่หมด หรือ สูญสิ้นไป

๓.) นิโรธ หมายถึง ความดับทุกข์ คือ ให้ดับที่เหตุ ซึ่งมีขั้นตอนความสำคัญในมรรค ๘

๔.) มรรค ๘ หรือ องค์ ๘ แห่งการดับทุกข์

๔.๑ สัมมาทิฏฐิ (ความเห็นชอบ) คือ มีความเข้าใจว่า อะไร คือ ทุกข์ อะไร คือ สาเหตุ แห่งทุกข์ อะไร คือ ความดับทุกข์

๔.๒ สัมมาสังกัปปะ (ความดำริชอบ) คือ ความคิดที่ปลอดโปร่ง ความคิด ไม่พยายาท ความคิดไม่เบียดเบียน

๔.๓ สัมมาวาจา (วาจาชอบ) คือ การไม่พูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดหยาบ ไม่พูดเพ้อเจ้อ

๔.๔ สัมมากัมมันตะ (การงานชอบ) คือ การไม่ทำลายชีวิตผู้อื่น ไม่ขโมยของ ไม่ผิดในกาม

๔.๕ สัมมาอาชีวะ (เลี้ยงชีพชอบ) คือ การทำมาหากินด้วยอาชีพสุจริต

๔.๖ สัมมาวายามะ (ความเพียรชอบ) คือ การเพียรระวังมิให้ความชั่วที่ยังไม่ เกิดขึ้น เพียร ละความชั่วที่เกิดขึ้น เพียรรักษาความดีที่เกิดขึ้นแล้ว

๔.๗ สัมมาสติ (ความระลึกชอบ) คือ พิจารณากาย พิจารณาเวทนา พิจารณาจิต พิจารณาธรรม

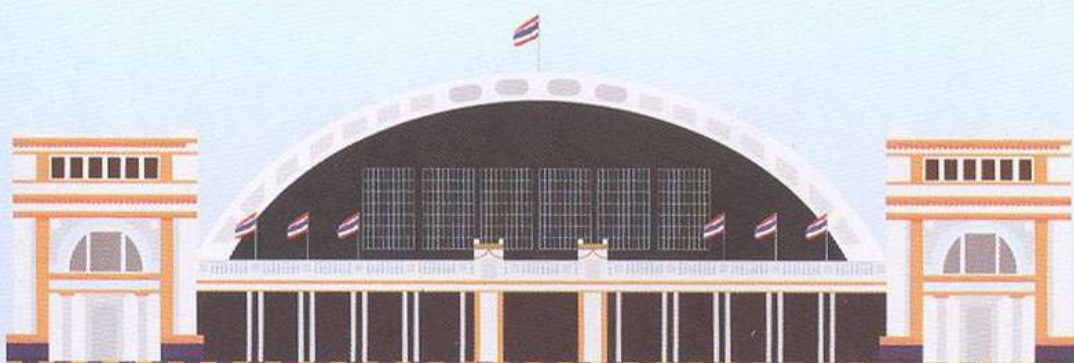
๔.๘ สัมมาสมาธิ (ความตั้งใจชอบ) คือ การตั้งใจที่แน่วแน่ อยู่ในอารมณ์ใด อารมณ์หนึ่ง ไม่ฟุ้งซ่าน เพื่อมุ่งมั่นการทำความดี

๓. ไตรลักษณ์ คือ ลักษณะทั่วไปของสิ่งของทั้งปวง

๑.) อนิจจตา หรือ อนิจจัง ความไม่คงที่ ไม่เที่ยง ไม่ถาวร ไม่แน่นอน

๒.) ทุกขตา หรือ ทุกขัง สภาพที่อยู่ในสภาพเดิมไม่ได้ต้องแปรปรวนไป

๓.) อนัตตา ความไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริง ไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาไม่มีใครเป็นเจ้าของ

๔. พรหมวิหาร ๔ ธรรมสำหรับการเป็นผู้ใหญ่ ผู้ปกครอง พ่อแม่ จำเป็นต้องมีไว้เป็น เครื่องยึดเหนี่ยว สำหรับดำเนินชีวิต ได้แก่

- ๑.) เมตตา คือ ความรักใคร่ ปรารถนาดีอยากให้บุคคลอื่น สัตว์อื่น เป็นสุข
- ๒.) กรุณา คือ ความสงสาร ต้องการที่จะช่วยเหลือบุคคลอื่น สัตว์อื่น ให้หลุดพ้นจากความทุกข์
- ๓.) มุทิตา คือ ความชื่นชม ยินดี เมื่อผู้อื่นได้ดี
- ๔.) อุเบกขา คือ ความวางเฉย ไม่ดีใจ ไม่เสียใจ เมื่อบุคคลอื่นประสบความสำเร็จ

๕. สังคหัตถ์ ๔ หลักธรรมที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวหัวใจคน

- ๑.) ทาน คือ การให้
- ๒.) ปิยวาจา คือ การกล่าวด้วยความไพเราะ อ่อนหวาน
- ๓.) อัตถจริยา คือ การบำเพ็ญประโยชน์
- ๔.) สมานัตตา คือ การประพฤติตนสม่ำเสมอ ทั้งต่อหน้าและลับหลัง

๖. ทวารวาสธรรม ๔ หลักธรรมสำหรับผู้ครองเรือน

- ๑.) สัจจะ การมีความซื่อตรงต่อกัน
- ๒.) ทมะ ความรู้จักข่มจิตของตน ไม่หุนหัน พลันเล่น
- ๓.) ขันติ ความอดทนและให้อภัย
- ๔.) จาคะ การเสียสละ แบ่งปันของตนแก่คนที่ควรแบ่งปัน

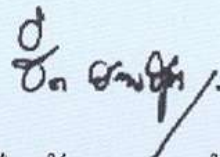
๗. บุญกริยาวุตถ ๑๐

- ๑.) ทานมัย บุญสำเร็จด้วยการบริจาคทาน
- ๒.) ศีลมัย บุญสำเร็จด้วยการรักษาศีล
- ๓.) ภาวนามัย บุญสำเร็จด้วยการเจริญภาวนา
- ๔.) อปจายนมัย บุญสำเร็จด้วยการประพฤติ อ่อนน้อมถ่อมตนต่อผู้ใหญ่
- ๕.) เวैयाวัจจมัย บุญสำเร็จด้วยการช่วยเหลือ ขวนขวายในกิจการงานต่างๆ
- ๖.) ปัตติทานมัย บุญสำเร็จให้ส่วนบุญ
- ๗.) ปัตตานุโมทนามัย บุญสำเร็จด้วยการอนุโมทนาส่วนบุญ
- ๘.) ธัมมัสสวนมัย บุญสำเร็จด้วยการฟังธรรม
- ๙.) ธัมมเทศนามัย บุญสำเร็จด้วยการแสดงธรรม
- ๑๐.) ทิฏฐุชกรรม บุญสำเร็จด้วยการกระทำความคิด ความเห็นชอบให้ตรงตามความเป็นจริง

ความจริงยังมีหลักกรรมทางพุทธศาสนาอีกมากมาย สุดแล้วแต่เราจะสนใจเลือก มาเป็นหลักในการดำรงชีวิต

คุณปู่หวังว่าหลักกรรมบางส่วนที่คุณปู่นำมาในวันนี้ ที่คุณปู่เองได้นำมาประกอบและ ประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตที่ทำให้อยู่เย็นเป็นสุขและทำประโยชน์คุ้มค่า สมกับที่ได้เกิดมา คงจะเป็นประโยชน์สำหรับหลายๆ เพื่อลอง สนใจ ศึกษา และ ลองนำไปปฏิบัติกรรมเหล่านี้ ต่อไป

คุณปู่ และ ชาวประชาคม มูลนิธิราชประชาสมาสัย ซึ่งในปี ๒๕๖๒ นี้ก็เป็นปี ครบรอบ ๖๐ ปี ที่ได้รับพระราชทานจัดตั้งขึ้นมา ทุกคนมีความรัก ความปรารถนาดี ความห่วงใยหลายๆ ทุกคนเสมอ เมื่อหลานมีความทุกข์ปัญหาหรือมีความสุข ความสำเร็จ ก็เขียนจดหมายถึงพวกเราได้ ร่วมด้วยช่วยกันและร่วมทุกข์ร่วมสุข ไปด้วยกันนะหลาน ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยอำนวยการให้แก่ผู้อ่าน และลูกหลานมีความสุขความเจริญ ทุกคน

ด้วยรัก และผูกพัน

ศาสตราจารย์นายแพทย์ธีระ งามสุต

ประธาน มูลนิธิราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ข้อคิดสำหรับปีใหม่

โดย ศิริรัตน์ आयวัฒน์

จุลสาร “ด้วยรัก” ฉบับนี้เป็นฉบับส่งท้ายปีเก่าและต้อนรับปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๓ ดิฉันหวังว่าเด็กๆ นักเรียนทุนพระราชทานทุกคนคงจะได้มีโอกาสที่จะสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ผู้ทรงมีพระราชดำริให้ตั้งโครงการราชประชานุเคราะห์เฉลิมพระเกียรติ เพื่อมอบทุนการศึกษาพระราชทานแก่เด็กๆ ที่อยู่ในภาวะยากลำบาก เนื่องจากในเดือนธันวาคมเป็นเดือนแห่งวันคล้ายวันพระราชสมภพในวันที่ ๕ ธันวาคม ขอให้เด็กๆ ระลึกอยู่เสมอว่าตนเป็นผู้โชคดีที่ได้รับทุนพระราชทาน แม้จะเป็นจำนวนเงินไม่มากนัก แต่ก็ถือว่าเป็นกำลังใจสนับสนุนให้เด็กๆ ได้มุ่งมั่นฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ จนเรียนจบ และมีอนาคตตามที่ตนได้ใฝ่ฝันไว้ ดิฉันเองรู้สึกเสียดายแทนเวลาได้รับรายงานว่ามียุติบัตรนักเรียนทุนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน เพื่อไปประกอบอาชีพหรือขาดเรียนโดยไม่ได้แจ้งสาเหตุ ดิฉันเข้าใจดีว่าหลายๆ ครอบครัวต้องประสบปัญหาทางเศรษฐกิจและการเงิน แต่การศึกษานั้นก็เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะทำให้เรามีงานทำที่ดี มีความคิด ความอ่านที่จะดำรงชีวิตในวัยผู้ใหญ่ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เราไม่จำเป็นต้องเรียนเพื่อให้ได้ปริญญาก็ได้ การเรียนในสายอาชีพก็เป็นทางเลือกหนึ่งที่จะทำให้เรามีงานทำได้ง่ายและเร็วขึ้น คนรุ่นใหม่นิยมที่จะมีอาชีพอิสระและหลายคนสามารถประสบผลสำเร็จได้ดีในอาชีพที่ตนเองรัก บางคนมีหลายอาชีพในคราวเดียวกัน มีทั้งอาชีพหลักและอาชีพรองเพื่อสำรองไว้เผื่ออาชีพหลักต้องมีอันล้มเหลว แต่ดิฉันก็เห็นว่าไม่ว่าเราจะหาเงินได้เท่าไร สิ่งสำคัญคือเราใช้เงินอย่างไรด้วย เราต้องใช้จ่ายอย่างมีเหตุผล ไม่ฟุ่มเฟือยไปกับกระแสนิยมต่างๆ ดิฉันเห็นว่าเราควรสร้างกระแสนิยมใหม่ในเรื่องประหยัดอดออมดีกว่า

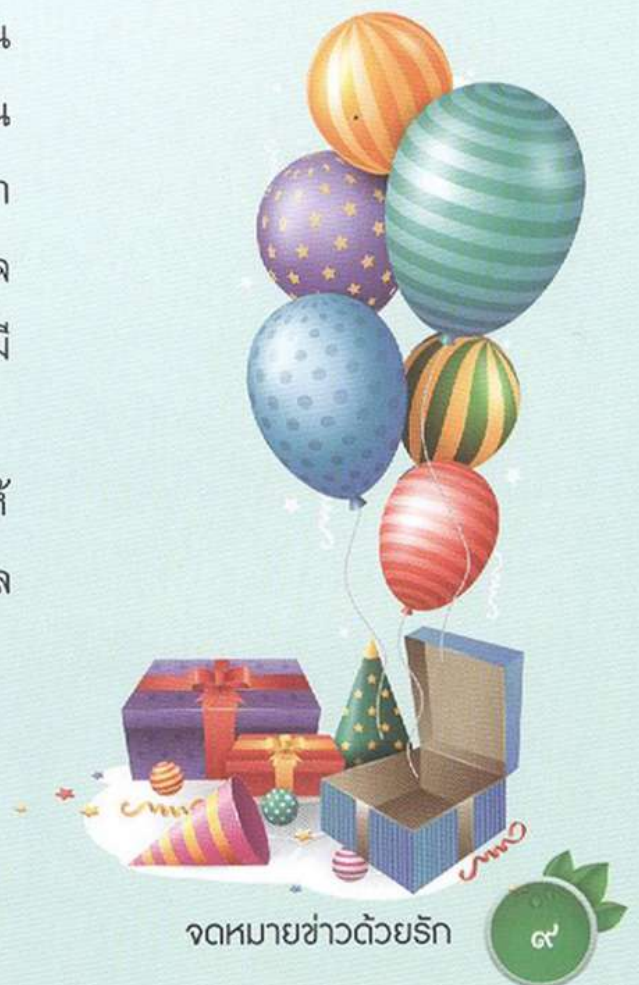

ในปีที่ผ่านมาดิฉันได้อ่านพบข่าวคราวผู้ที่มาจากครอบครัวที่ยากจนลำบากและ
มุขมานะจนประสบผลสำเร็จในการศึกษาและอาชีพหลายคน ทำให้รู้สึกชื่นชมมาก ซึ่งเด็ก ๆ
สามารถยึดถือเป็นแบบอย่างได้เลย สำหรับเด็กนักเรียนทุนก็เช่นกัน เวลาที่พวกเรา
คณะกรรมการหรือคนทำงานมูลนิธิได้รับทราบว่ามีนักเรียนทุนจบการศึกษาแต่ละปีเท่าไร
เรารู้สึกดีใจแค่ไหน ขณะเดียวกันเมื่อทราบว่ามีเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคันหลายราย
เรารู้สึกเป็นห่วงในอนาคตของเด็ก ๆ ดังนั้นหากมีปัญหาอะไรขอให้ปรึกษาเจ้าหน้าที่ของ
สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประจำจังหวัด เด็ก ๆ หลายคนพร้อม
ครอบครัวที่มีโอกาสได้เข้ารับการอบรมในโครงการ “ค่ายสานรักครอบครัว” ก็จะได้เคย
ได้รับทราบข้อมูลเหล่านี้บ้างแล้ว หรือหากเป็นเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพก็ขอให้
ปรึกษาครูอาจารย์หรือสำนักงานจัดหางานประจำจังหวัด คนไทยเราเวลามีปัญหา มักจะ
ไม่ชอบปรึกษาใคร มักจะเก็บปัญหาไว้กับตัวเอง เพราะฉะนั้นขอให้เราเปิดตัวที่จะพูดคุย
ปรึกษากับผู้อื่น เพื่อน ๆ ที่เราได้พบได้รู้จักขณะเข้าค่ายก็ได้ หรือจะโทรปรึกษาสายด่วน
ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เบอร์ 1๓๐๐ ก็สามารถโทรได้
๒๔ ชั่วโมง เพื่อจะช่วยให้คุณคิดหาทางออกในปัญหาต่างๆ ได้ กระทรวงพัฒนาสังคม
เองก็มีโครงการอื่นๆ หลายโครงการที่จะช่วยเหลือเด็ก ๆ และครอบครัว

ดังนั้นก่อนที่นักเรียนนักศึกษาจะหยุดเรียน
และออกจากการเป็นนักเรียนทุนพระราชทาน
ขอให้คิดให้รอบคอบ และขอให้พยายามแสวงหา
ทางเลือกและความช่วยเหลืออื่นๆ แล้วค่อยตัดสินใจ
ความขยัน อดทน และความมุ่งมั่นจะทำให้เรามี
อนาคตที่ดีได้เสมอ

ในโอกาสขึ้นปีใหม่ ๒๕๖๓ ดิฉันขอให้
เด็ก ๆ และครอบครัว จงมีแต่ความสุข ประสบผล
สำเร็จตามที่ตั้งใจไว้ทุกคน

ข่าวฝ่ายราชประชาสมาสัย เฉลิมพระเกียรติ

โดย คุณชนกชนม์ มิตรศิริวัฒน์

ทุนพระราชทานการศึกษาต่อเนื่อง

ในปีการศึกษา ๒๕๖๒ ภาคเรียนที่ ๒ มูลนิธิฯ ได้โอนเงินทุนพระราชทานเข้าบัญชีธนาคารของนักเรียนทุนพระราชทาน จำนวน ๕๙๓ ทุน เป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๖๙๑,๐๐๐.- บาท (หนึ่งล้านหกแสนเก้าหมื่นหนึ่งพันบาทถ้วน) และมูลนิธิฯ ได้มีหนังสือแจ้งการโอนเงินทุนพระราชทาน ไปยังสถาบันการศึกษา พร้อมแนบใบตอบรับทุน รคก ๐๒/๑ ซึ่งน้องๆ ทุกคนจะต้องกรอกรายละเอียดในใบตอบรับทุน แล้วลงชื่อผู้รับทุนและอาจารย์ให้เรียบร้อย พร้อมแนบสำเนาผลการเรียนและสมุดบัญชีธนาคารของผู้รับทุนพระราชทานที่ปรับยอดเงินโอนแล้ว รีบส่งคืนมูลนิธิฯ ภายในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ไม่เช่นนั้นจะถือว่า สละสิทธิ์นะคะ

ส่วนน้องๆ ที่ยังไม่ได้รับทุนการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ เนื่องจากยังไม่ส่งเอกสารใบตอบรับทุน/ใบแจ้งเปลี่ยนระดับชั้นเรียน ขอให้น้องรีบดำเนินการส่งเอกสารให้มูลนิธิฯ ทราบโดยด่วน เพื่อมูลนิธิฯ จะได้เบิกโอนทุนให้ในภาคเรียนต่อไป

โครงการส่งเสริมสื่อสารสัมพันธ์ รางวัล “ด้วยรัก”

ในปี ๒๕๖๒ มูลนิธิฯ ได้โอนเงินรางวัลให้ผู้รับทุนพระราชทานรายละ ๒๐๐ บาท สำหรับน้องๆ ผู้รับทุนพระราชทานที่มีผลการเรียนดีได้เกรดเฉลี่ย ๓.๐๐ ขึ้นไป และเขียนจดหมายเรียนคุณปู่ คุณยายและมูลนิธิฯ ได้เขียนปรึกษา / ขอบคุณที่สนับสนุนทุนพระราชทานการศึกษา และสำนักในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ถวายพระพรสมเด็จพระเจ้าอยู่หัววชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง และสมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี พี่ขอชื่นชมและดีใจที่น้องๆ สำนักในพระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้

โครงการร่วมทุนโดยเสด็จพระราชกุศล

โครงการทุนการศึกษา บริษัท กรุงไทยการไฟฟ้า จำกัด ได้มอบทุนการศึกษาผ่านทางธนาณัติให้กับนักเรียนทุนพระราชทาน ในจังหวัดเชียงใหม่และศรีสะเกษ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ จำนวน ๒๐ ทุน เป็นเงินทั้งสิ้น ๕๒๘,๐๐๐.- บาท (ห้าแสนสองหมื่นแปดพันบาทถ้วน)

เมื่อวันศุกร์ที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ มูลนิธิฯ ได้รับเงินจาก “ทุนการกุศลสมเด็จพระเจ้า” จำนวน ๕๐๐,๐๐๐.- บาท (ห้าแสนบาทถ้วน) เพื่อเป็นทุนการศึกษาแก่นักเรียนทุนพระราชทาน

มูลนิธิฯ ได้รับเงินจาก คุณสุลีมาศ สุทธิสัมพันธ์ เพื่อเป็นทุนการศึกษาแก่นักเรียนทุนพระราชทานภาคเรียนที่ ๒/๒๕๖๒ ในจังหวัดจันทบุรี จำนวน ๑๐ ทุน เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๖,๕๐๐.- บาท

คิดอีกนิด ก่อนชีวิต....

จะพลิกผัน

โดย ป้าดุษ

วันนั้นที่ห้างใหญ่มีทั้งซูเปอร์มาร์เก็ต และร้านขายของจิปาละมากมาย ทำให้สะดวกที่จะเดินหาซื้อของกินของใช้ และของไปทำอาหารมารวมอยู่ในที่เดียว ผู้คนเดินขวักไขว่ เห็นรถเข็นแหวะดูของ ทั้งทางเข้าและทางออกของห้างทำให้ฉันต้องหยุดเดินเป็นระยะๆ ตาเหลือบไปเห็นเด็กผู้หญิงแก้มอมชมพู ใส่แว่นสายตา ตากลมโตสดใสในชุดนักเรียน กระโปรงจีบสีน้ำเงิน และเสื้อสีขาวคอของสีน้ำเงิน กำลังยื่นช่วยแม่ขายกล้วยปิ้ง ราดน้ำกะทิที่ตัดกล้วยเป็นชิ้นๆ วางในถ้วยกระดาษ สนนราคาถ้วยละ ๓๐-๔๐ บาท ความน่ารักสดใสของเด็ก ทำให้ฉันเดินเข้าไปอุดหนุน และชมความน่ารักของเด็กอยู่ในใจ ทุกครั้งที่ฉันไปที่ห้างนี้ ฉันจะแวะเวียนไปที่ร้านขายกล้วยปิ้งนี้เป็นประจำ ตอนหลังๆ ก็ไม่พบเด็กผู้หญิงคนนั้นอีก เห็นแต่แม่ที่มาขายอยู่คนเดียว เวลาผ่านไป ๒ ปีต่อมา ฉันเห็น เด็กผู้หญิง ที่โตเป็นสาววัยรุ่น มีลูกน้อยในอ้อมแขน นั่งข้างๆ แม่ที่ขายกล้วยปิ้ง ราดน้ำกะทิที่ร้านเดิม ฉันใจหายกับความเป็นเด็กของหนูที่หายไป พร้อมกับภาระของการเป็นแม่ที่เข้ามาแทนที่

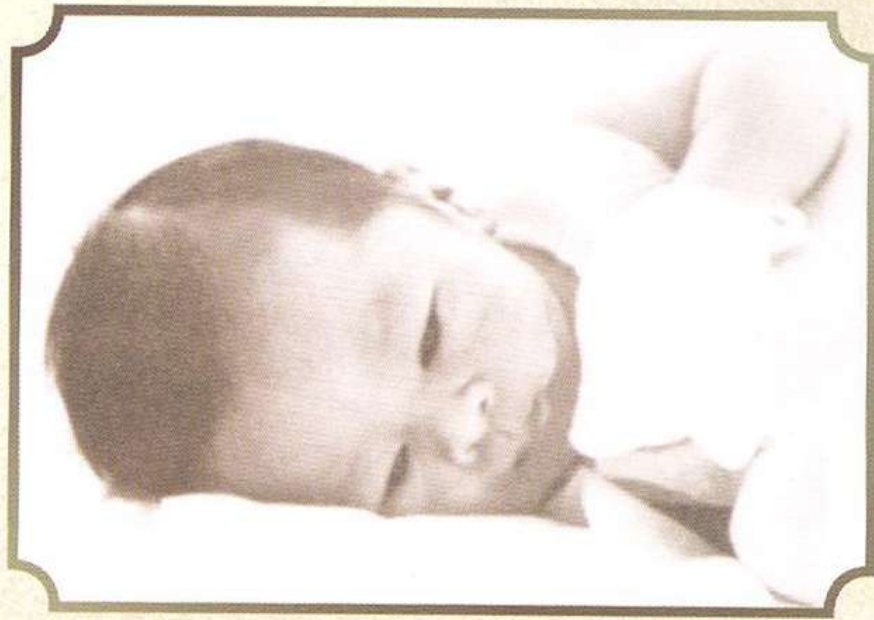

รอหน่อยได้ไหม ....เด็กๆ ทั้งหลายเอ๋ย ชีวิตที่ยังไม่ควรมีการผูกพัน การมีอิสระเสรี
ของชีวิตในช่วงเวลาที่มีผลกำลัง ที่จะได้เรียน ได้ทำงาน ได้ไล่ตามความฝันของตนเอง
ในช่วงเวลาเหล่านี้มีความหมายมากสำหรับตัวของหนู ที่จะยืนให้แข็งแกร่งช่วยตัวเอง
ได้ตามสมควร ก่อนจะเริ่มมีชีวิตคู่ที่มีภาระผูกพันใหญ่หลวง ยาวนาน การมีความรัก
รู้จักเพศตรงกันข้าม เป็นเรื่องปกติ ถ้าจะเกิดขึ้น แต่ ต้องรู้เท่าทัน และมีการป้องกัน
ที่จะไม่เกิดปัญหา และเมื่อเราพร้อมที่จะรับผิดชอบตัวเอง มีรายได้พอที่จะดูแลตัวเอง
นั่นก็คือ ความพร้อมที่จะป้องกันปัญหาของชีวิตตนเองและชีวิตคู่ ขอให้กำลังใจหนูๆ
ทุกๆ คน ที่จะได้มีความสุขกับความอิสระของชีวิต โดยการคิดเป็น ป้องกันปัญหาเป็น
ตัดสินใจเป็น และมีความรับผิดชอบ คนที่จะมีชีวิตที่ดี คือ คนที่ คิดป้องกันปัญหาล่วงหน้า
มิใช่รอให้เกิดปัญหา แล้วตามไปแก้ไขปัญหา บางครั้งก็กลายเป็นปัญหาที่ยากจะ
แก้ไข.....อย่าลืมนะคะ.. คิดสักนิด...ก่อนชีวิตจะพลิกผัน...

ขอให้ปีใหม่ ๒๐๒๐ เป็นปีแห่งความสุข และประสบความสำเร็จของลูกหลาน
ทุกๆ คนนะคะ

จุลสาร “ด้วยรัก” ในช่วงนี้มีเหตุการณ์ก่อนจะถึงปีใหม่ ๒๕๖๓ ที่น่าสนใจหลายอย่าง แต่จะขอกล่าวถึง พระราชพิธีบรมราชาภิเษกพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑๐ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และ ทรงสถาปนาพระบรมราชินี สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ โดยนำข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มติชน ซึ่งป้าวิไล รับเป็นประจำ มาแจ้งให้ทราบพอสังเขป ดังนี้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑๐ ทรงพระราชสมภพ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๘ กรกฎาคม พ. ศ. ๒๔๙๕ เมื่อเวลา ๑๗ นาฬิกา ๔๕ นาที ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต ทรงเป็นพระราชโอรสพระองค์เดียวในรัชกาลที่ ๙ กับ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถฯ (มีพระเจ้าพี่นางเธอ ๑ พระองค์ พระเจ้าน้องยาเธอ ๒ พระองค์) ฝนที่แล้งมาตลอดฤดูกาลก็เริ่มโปรยปรายลงมาตลอดเวลาเสมือนพากฟ้ารู้เห็น

เก็บเล็ก เก็บน้อย รู้ไว้ใช้ประโยชน์

โดย วิไล สังขะเมฆะ

เป็นใจ ป็นใหญ่ทั้งบก และเรือยงปืนใหญ่สุดดีพระราชโอรส ด้วยเสียงดั่งสนั่นและ สะเทือนเลื่อนลั่นไปทั่วท้องน้ำพร้อมๆ กับเสียงไซโยโห่ร้องที่ดั่งสนั่นหวั่นไหวสมใจประชาชน แล้วเพราะดวงใจทุกดวงต่างมีความสุข ประชาชนไทยทั่วหล้าต่างก็เฝ้าติดตามสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้า วชิราลงกรณฯ ด้วยความจงรักภักดี

เมื่อมีพระชนมายุครบ ๒๐ พรรษา พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณ ขึ้นเป็น “สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร” เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ มีพระนามตามจารึกในพระสุพรรณบัฏ ว่า “สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชเจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร สิริกิตยสมบุรณ์สว่างควัฒน์ วรขัตติยราชสันตติวงศ์ มหิตลพงศอดุลยเดชจักรี นเรศยุพราชวิสุทธิ สยามมกุฎราชกุมาร”

พระราชจริยวัตรและพระปรีชาสามารถ ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ตลอดมานั้น ได้ทรงเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาท พระบรมชนกนาถ (ร.๙ และ สมเด็จพระราชชนนี (สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์) ในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่อาณาประชาราษฎร์ ตั้งแต่ ทรงพระเยาว์โดยตามเสด็จทั้งสองพระองค์ไปในการเยี่ยมราษฎรในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศตลอดมา ทำให้ทรงตระหนักถึงสุขภาพพลานามัยอันดีของประชาชน เป็น ปัจจัยสำคัญของการสร้างสรรค์ทรัพยากรบุคคลอันมีคุณภาพไว้เป็นพลังในการพัฒนา ประเทศ จึงทรงสนพระฤทัยในการประกอบพระราชกรณียกิจด้านการแพทย์และสาธารณสุข อย่างมาก กระทั่งมีพระราชดำริให้ก่อสร้างโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช ๒๑ แห่ง ขึ้นทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ทั้งยังทรงพระอุตสาหะ เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยม โรงพยาบาลอย่างสม่ำเสมอ โดยพระราชทานพระราชทรัพย์สนับสนุนให้มีอุปกรณ์ การแพทย์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยเพื่อสามารถให้บริการที่ดีแก่ประชาชน

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอุฏคกรินทร์

ด้านการศึกษ ทรงทราบดีว่าเยาวชนในถิ่นทุรกันดารยังด้อยโอกาสในการศึกษา จึงมีพระราชดำริให้ก่อตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาในถิ่นทุรกันดารไว้ในพระราชูปถัมภ์ อาทิ โรงเรียนมัธยมพัชรกิติยาภา ในจังหวัดนครพนม กำแพงเพชร สุราษฎร์ธานี โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี ในจังหวัดอุดรธานี สงขลา และฉะเชิงเทรา ทั้งยังทรงส่งเสริมโครงการอาชีพอิสระเพื่อให้เยาวชนใช้ความรู้ประกอบอาชีพเลี้ยงตนและครอบครัวได้เมื่อจบการศึกษา

นอกจากนี้ยังทรงสนพระราชหฤทัยในวิทยาการ ด้านการทหาร เป็นอย่างมาก หลังทรงรับการศึกษาทางด้านการทหารจากประเทศออสเตรเลียแล้ว ทรงประจำการ ณ กองปฏิบัติการทหารอากาศพิเศษการทำลายและยุทธวิธีรบนอกแบบหลักสูตรต้นหนชั้นสูง และการลาดตระเวนต้นหนชั้นสูง พระองค์ทรงมีประสบการณ์ และทรงเชี่ยวชาญการบินในระดับสูงมาก ทรงรอบรู้ด้านเทคนิค ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทำให้ทรงมีชั่วโมงการบินสูงมากจนถือเป็นสิ่งที่ยากสำหรับนักบินทั่วโลกจะทำได้ โดยเฉพาะเมื่อพระองค์ทรงพระกรุณาปฏิบัติหน้าที่เป็นครูการบินเครื่องบินขับไล่ แบบ เอฟ-๕ อี/ เอฟ นอกจากนี้พระองค์ยังได้ทรงเข้ารับการศึกษาเพิ่มเติมการบิน เครื่องบินพาณิชย์ ของสายการบินไทย จนได้รับการสดุดีให้เป็น “เจ้าฟ้านักบิน” แห่งพระบรมราชวงศ์จักรี

พิธีบรมราชาภิเษกเถลิงถวัลย์ราชสมบัติ ระหว่าง วันที่ ๔-๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒
โดยย่อ

วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ขบวนเสด็จเลียบพระนคร

พสกนิกรชาวไทยจำนวนมาก เฝ้ารับเสด็จ รัชกาลที่ ๑๐ ในโอกาสเสด็จพระราชดำเนิน
เลียบพระนครโดยขบวนพระยุหยาตราสถลมารค หลังจากทรงเสด็จพระราชดำเนินโดย
ขบวนพระบรมราชอิสริยยศ แล้วในวันนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงโปรดเกล้าฯ
สถาปนาสมเด็จพระราชินีให้ทรงดำรงราชฐานันดรศักดิ์ เป็น “สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา
พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี” เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒

ฟุต ฟิต ฟอโฟ

โดย ผศ. อัจฉราวดี หอมเศรษฐี

จากการเรียนรู้ในวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ทำให้เรามีความรู้เกี่ยวกับโลกของเรา มากขึ้นทั้งในเรื่องรูปร่าง ขนาด ลักษณะโครงสร้าง และส่วนประกอบสามชั้นหลัก ได้แก่ แก่นโลก (Core) ชั้นเนื้อโลก (Mantle) และชั้นเปลือกโลก (Crust) ในปัจจุบันเราพบว่า สิ่งมีชีวิตในโลกล้วนอาศัยอยู่ที่เปลือกโลก โดยชั้นเปลือกโลกบาง ๆ นี้ (เมื่อเทียบกับ ส่วนประกอบในชั้นอื่นก็นับว่าบางที่สุด) มีความหนาตั้งแต่ ๕-๗๐ กิโลเมตร โดยประมาณ

โลกเรานั้นมีทรัพยากรดิน [S___ Resource] ทรัพยากรป่าไม้ [F_____ Resource] ทรัพยากรน้ำ [W_____ Resource] และทรัพยากรแร่ [M_____ Resource] อยู่ที่ผิวของเปลือกโลก หรือ ผิวดิน และส่วนที่ลึกลงไปได้ผิวดินอีกด้วย ซึ่งถ้าทรัพยากรอยู่ในระดับลึกจากผิวดินมาก เราอาจต้องขุดเปิดหน้าดินลงไปจนถึง แหล่งแร่ ที่เราเรียกว่า การทำเหมืองแร่ [Mine] นั่นเอง

เด็ก ๆ กราบโหมคะว่ามีการทำเหมืองแร่ อะไรบ้าง ...

เหมืองถ่านหิน [_ _ _ | Mine]

เหมืองเงิน [_ _ | _ _ _ Mine]

เหมืองทอง [_ _ | _ Mine]

เหมืองอัญมณี [e _ _ _ o _ _ Mine]

... เหมืองเกลือ !

ใช้แล้วคะ มีการทำ เหมืองเกลือ [Salt mine] ด้วย

ฉบับนี้ป่าเล็กจะพาไปรู้จักกับ เหมืองเกลือวิลลิคซกา (Wieliczka Salt Mine) หนึ่งในเหมืองเกลือที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งในยุโรป ปัจจุบันอยู่ในเขตพื้นที่ตอนใต้ของประเทศโปแลนด์ และมีนักท่องเที่ยวหลายล้านคนทั่วโลกไปเยือน องค์การยูเนสโกได้คัดเลือกให้เหมืองเกลือแห่งนี้เป็นหนึ่งในมรดกโลก (World Heritage) ทางวัฒนธรรม

[C _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ Heritage] และ มรดกโลกทางธรรมชาติ [N _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ Heritage]

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๑

เหมืองเกลือนี้มีความลึกถึง ๓๒๗ เมตร แบ่งเป็น ๙ ชั้น และมีพื้นที่แนวราบที่รวมช่องทางขนส่งต่าง ๆ เป็นอุโมงค์รวมยาวกว่า ๒๘๗ กิโลเมตร ที่เหมืองเกลือวิลลิคซกาเริ่มมีการขุดเกลือกันตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ ๑๓ ... นั่นหมายความว่า ชาวเหมือง [_ _ _ e _] เริ่มงานขุดเหมืองนี้กันตั้งแต่ ๘๐๐ ปีที่แล้วเลยคะ

ปัจจุบันแม้ในเมืองไม่ได้มีการขุดเกลือบริโภค [T _ _ _ _ Salt] แล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่ภายในยังคงแบ่งเปิดเป็นห้องสำหรับจัดงานแสดง งานดนตรี ศูนย์สุขภาพ และการบำบัดด้วยถ้ำเกลือ รวมทั้งเปิดพื้นที่บางส่วนให้นักท่องเที่ยวเข้าชมภายใน ซึ่งเราจะพบผนัง [_ _ _ _] เพดานหินภายในล้วนเป็นเกลือ และผลึกเกลือ [Salt C _ _ _ _] เกาะอยู่ เมื่อสะท้อนแสงไฟจะเห็นเป็นประกายระยิบระยับไปทั่วอุโมงค์ [_ u _ _ _ _] ระหว่างทางเดินชมห้องต่าง ๆ มักมีรูปสลักจากหินเกลือจำลองภาพการทำงานเหมือง และในห้องโถงใหญ่มีโคมไฟระย้าขนาดใหญ่ซึ่งทำจากผลึกเกลืออย่างสวยงาม ภายในเหมืองใต้ดินนี้มีอุณหภูมิประมาณ ๑๔ องศาเซลเซียสตลอดทั้งปี หากเด็ก ๆ มีโอกาสได้เข้าไป อย่าลืมพกเสื้อคลุมกันหนาวเข้าไปด้วยนะคะ

เกลือรสเค็ม ๆ นี้มีความสำคัญมาก นอกจากเกลือจะมีแร่ธาตุที่มีประโยชน์ โดยหากรับประทานในปริมาณที่เหมาะสม (กระทรวงสาธารณสุขได้ให้ข้อมูลปริมาณเกลือแกงที่สามารถบริโภคได้โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพในแต่ละวัน ไม่ควรเกิน ๑ ช้อนชา หรือคิดเป็นปริมาณโซเดียม ๒,๐๐๐ มิลลิกรัม) ก็จะส่งผลดีต่อสุขภาพร่างกายเช่น ป้องกันภาวะความดันโลหิตต่ำ ป้องกันภาวะขาดน้ำ ป้องกันการขาดไอโอดีน เป็นต้น

ตั้งแต่ในช่วงหลายร้อยปีก่อน เกลือถือว่าเป็นสิ่งมีค่ายิ่ง สำคัญขนาดที่ว่าเป็นสิ่งหนึ่งซึ่งช่วยสร้างเสถียรภาพให้กับดินแดนหรือประเทศนั้นได้เลยทีเดียว เพราะนอกจากเกลือเพื่อการบริโภคแล้ว เกลือยังมีความจำเป็นและสามารถนำไปใช้ได้ทั้งในทางการแพทย์ อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมอื่น ๆ ได้อีกมาก

เพื่อเข้าถึงแหล่งแร่ที่อยู่ลึกจากผิวดินแบบนี้ต้องใช้เครื่องมือ และ เครื่องจักรหนัก เช่น รถขุด รถตัก รถขนแร่ขนาดใหญ่ เครื่องเจาะ โดยอาจจะต้องทำเป็นชั้นบันไดวนลงไปในเมือง เพื่อหาแหล่งแร่ที่อยู่ลึกลงไป รวมทั้งเป็นเส้นทางลำเลียงแร่ขึ้นมาเพื่อเข้าสู่กระบวนการแต่งแร่ต่อไป

เมื่อทรัพยากรแร่ธาตุนี้ ช่วยให้มนุษย์ได้มีโอกาสอยู่ดี กินดี มีฐานะมั่นคง ในทางเศรษฐกิจ เราต้องไม่ลืมว่าเมื่อขุดเจาะและนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์แล้วทรัพยากรธรรมชาติจะหมดไปในที่สุด พื้นดินบริเวณที่ทำเหมืองแร่ไปแล้วก็มักจะเสื่อมคุณค่า ดังนั้นเพื่อเป็นการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ หลังการขุดเอาทรัพยากรแร่มาใช้ประโยชน์แล้ว ต้องมีการฟื้นฟูพื้นที่ให้กลับคืนสู่สภาพเดิม เพื่อให้กระทบกระเทือนต่อทรัพยากรอื่น ๆ ให้น้อยที่สุด จึงจะเรียกได้ว่าเป็นการทำเหมืองที่มีประสิทธิภาพนะคะ

พบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

เฉลย ฟุด ฟิด ฟอ ไฟ หน้า ๖๑

สรุปผลการประกวด

รายชื่อผู้ชนะการประกวด ประเภท ภาพวาด จำนวน ๒๒ รางวัล เป็นเงิน ๙,๖๐๐ บาท

“จิตอาสาทำความดีด้วยหัวใจ”

จำนวนเงิน (บาท)

รางวัลที่ ๑	เด็กชายพุทโธ ส่งเสริม	๑,๐๐๐
รางวัลที่ ๒	นางสาวอภิวรรณ เย็นกลม	๘๐๐
รางวัลที่ ๓	นางสาวลัทธววรรณ ยานะพိုင်	๕๐๐

ชมเชย

๑. นางสาวสุรติรา เทพกัน	๓๐๐
๒. นางสาววีรดา คุณเวช	๓๐๐
๓. นางสาวสุวรรณี บัวแย้ม	๓๐๐
๔. เด็กหญิงนฤมล จินบวย	๓๐๐
๕. เด็กหญิงลักษิกา กำแพงอ้วน	๓๐๐
๖. นางสาวพัชราภรณ์ ประวัง	๓๐๐

“ครอบครัวของวัน”

รางวัลที่ ๑	เด็กชายฐิติ ไนทอง	๑,๐๐๐
รางวัลที่ ๒	เด็กชายสัณชัย ภาษาฐิติ	๘๐๐
รางวัลที่ ๓	เด็กชายวุฒิพงษ์ ชินวงศ์	๕๐๐

ชมเชย

๑. เด็กชายจักรินทร์ โสดา	๓๐๐
๒. เด็กชายทลาทิศ พึ่งนุสนธิ์	๓๐๐
๓. เด็กหญิงนันทิศา จังหาร	๓๐๐
๔. นางสาวนุชจรี บุญไชย	๓๐๐
๕. เด็กชายอนันท์ คำทา	๓๐๐
๖. เด็กชายศราวุฒิ นนตา	๓๐๐

“โรงเรียนของวัน” (ไม่มีผู้เขียนเข้าเกณฑ์ได้รับรางวัลที่ ๑ และ ๒)

รางวัลที่ ๓	เด็กหญิงลลิตา บุตรมาลา	๕๐๐
-------------	------------------------	-----

ชมเชย

๑. เด็กชายจักรินทร์ โสดา	๓๐๐
๒. เด็กชายวุฒิพงษ์ ชินวงศ์	๓๐๐
๓. เด็กหญิงนันทววรรณ กุ่มแก้ว	๓๐๐

รายชื่อผู้ชนะการประกวด ประเภท เรื่องสั้นรวมทั้งหมด ๑๘ รางวัล เป็นเงิน ๙,๖๐๐ บาท

“ประชาธิปไตยของประเทศไทยที่ฉันอยากเห็น”

จำนวนเงิน (บาท)

รางวัลที่ ๑	นายธีรยุทธ บุญตา	๑,๐๐๐
รางวัลที่ ๒	นางสาวสุริตรา เทพกัน	๘๐๐
รางวัลที่ ๓	เด็กหญิงณัฐริษา แสงจันดา	๕๐๐
ชมเชย		
๑.	เด็กชายจักรินทร์ โสดา	๓๐๐
๒.	เด็กหญิงจิตรวรรณ กาทอง	๓๐๐
๓.	เด็กหญิงนันทกานต์ พิกาศ	๓๐๐

“ครอบครัวของฉัน”

รางวัลที่ ๑	เด็กหญิงจิตรวรรณ กาทอง	๑,๐๐๐
รางวัลที่ ๒	เด็กหญิงณัฐริภรณ์ ทัดไทย	๘๐๐
รางวัลที่ ๓	นางสาวศศิกานต์ จำปีหอม	๕๐๐
ชมเชย		
๑.	เด็กชายวุฒิพงษ์ ชินวงศ์	๓๐๐
๒.	นายราชัน มีเพียร	๓๐๐
๓.	นายธีรยุทธ บุญตา	๓๐๐
๔.	เด็กชายลลิต ในทอง	๓๐๐

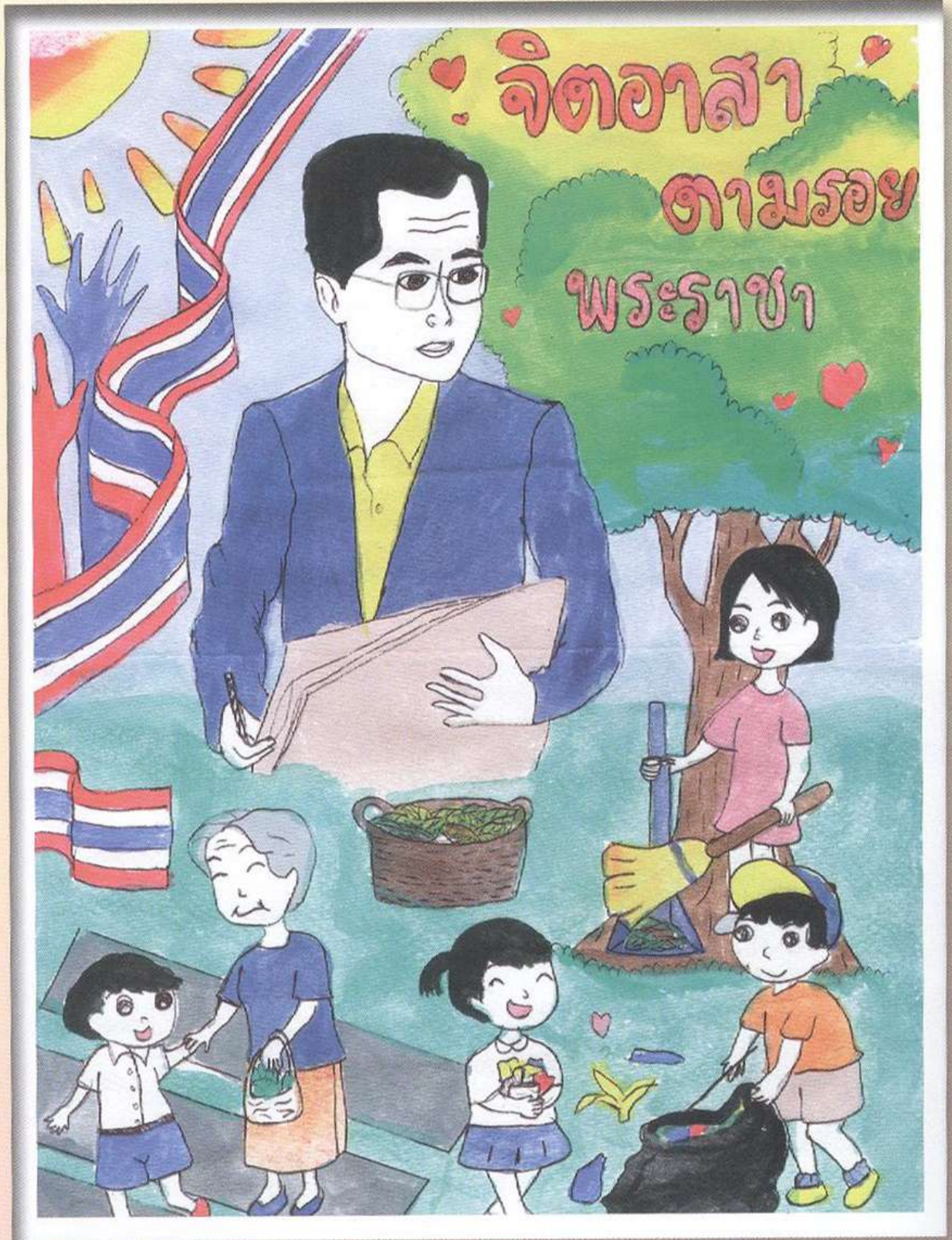
“โรงเรียนของฉัน”

รางวัลที่ ๑	นางสาวนุชจรี บุญไชย	๑,๐๐๐
รางวัลที่ ๒	นายธีรยุทธ บุญตา	๘๐๐
รางวัลที่ ๓	เด็กชายวุฒิพงษ์ ชินวงศ์	๕๐๐
ชมเชย		
๑.	เด็กชายจักรินทร์ โสดา	๓๐๐
๒.	เด็กหญิงจิตรวรรณ กาทอง	๓๐๐

ประเภทภาพวาด รางวัลที่ ๑
“จิตอาสาทำความดีด้วยหัวใจ”

เด็กชายพุทธโร ส่องเสริม

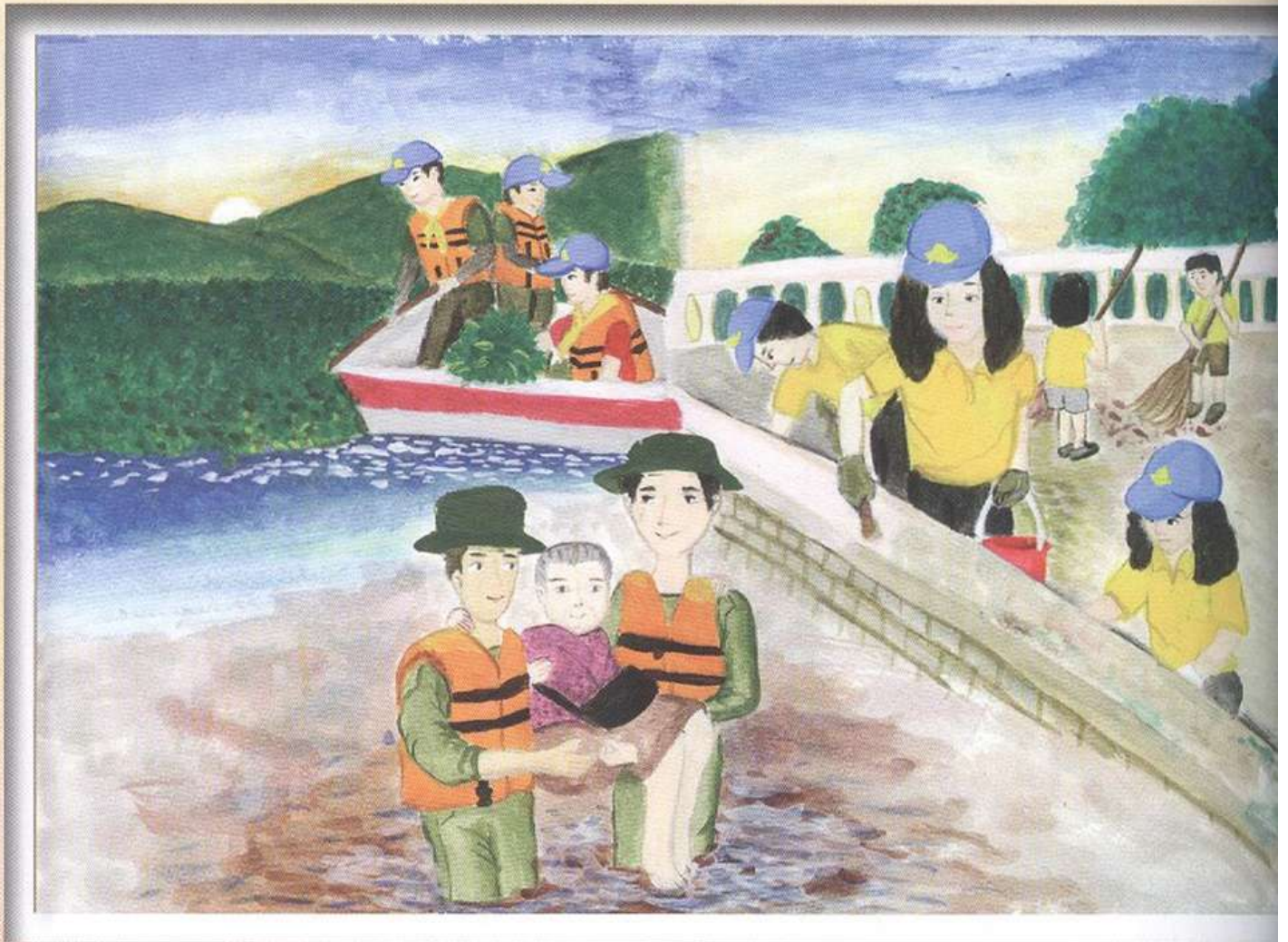
ประเภทภาพวาด รางวัลที่ ๒
“จิตอาสาทำความดีด้วยหัวใจ”

นางสาวอภิวรรณ เย็นกลม

ประเภทภาพวาด รางวัลที่ ๓
“จิตอาสาทำความดีด้วยหัวใจ”

นางสาวลัทธวรรณ ยานะพันธ์

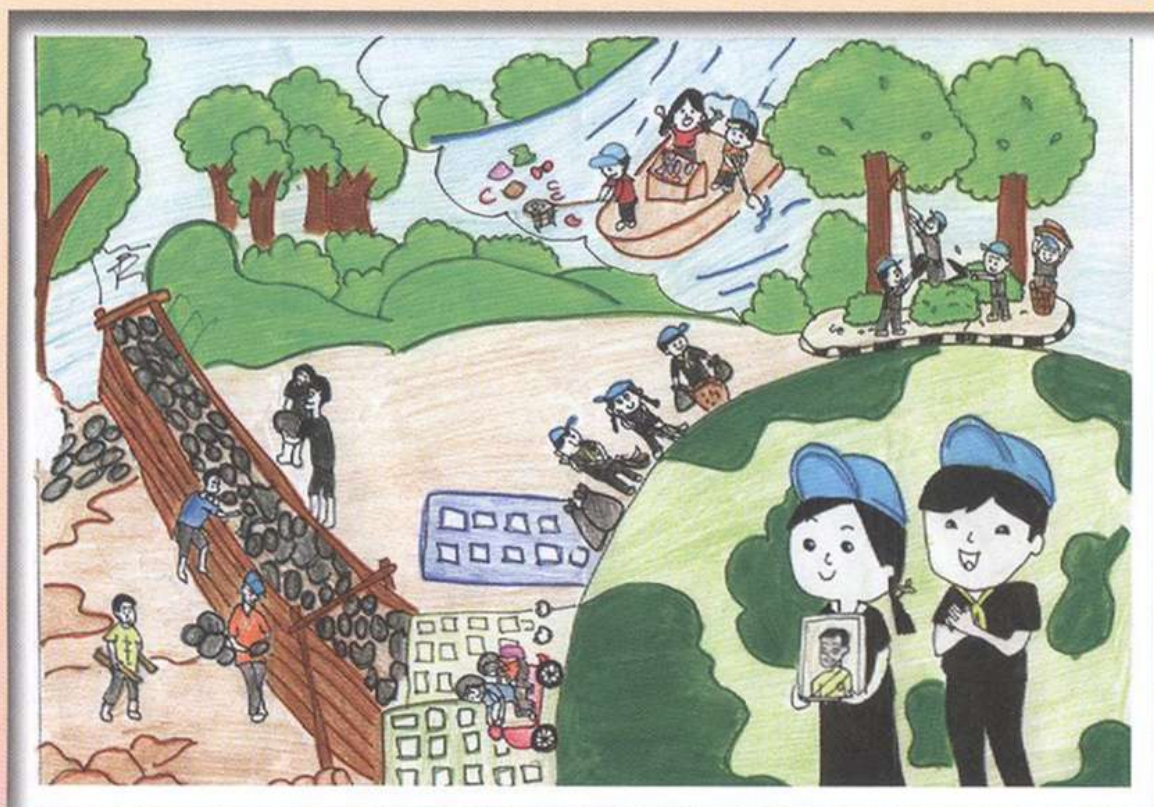

ประเภทภาพวาด รางวัลชมเชย

“จิตอาสาทำความดีด้วยหัวใจ”

นางสาววีรดา คุณเวช

นางสาวสุริตรา เทพกัน

ประเภทภาพวาด รางวัลชมเชย

“จิตอาสาทำความดีด้วยหัวใจ”

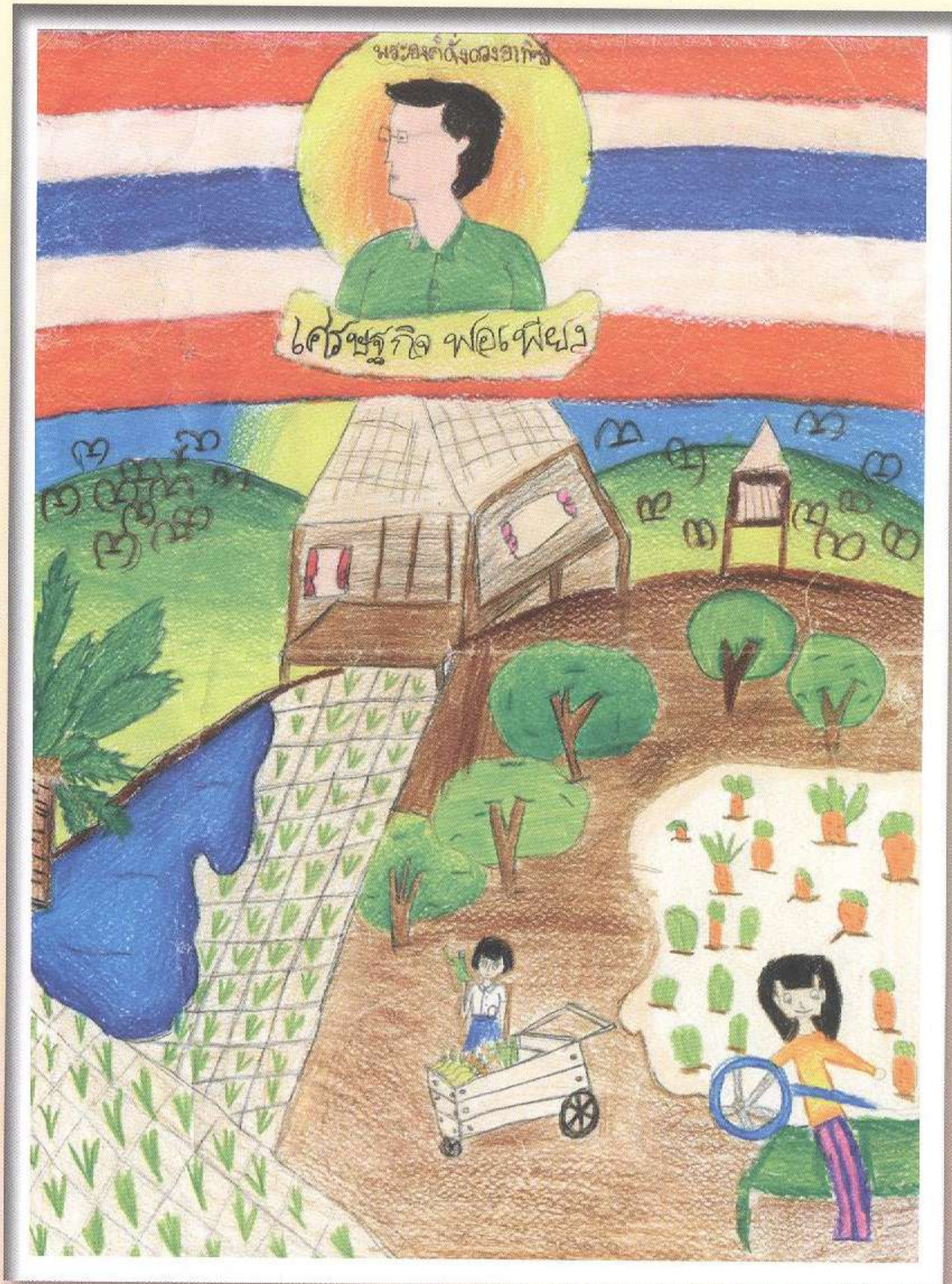

นางสาวสุวรรณี บัวแย้ม

ประเภทภาพวาด ราววัลชมเชย

“จิตอาสาทำความดีด้วยหัวใจ”

เด็กหญิงนฤมล จันทวย

ประเภทภาพวาด ราววัลชมเชย

“จิตอาสาทำความดีด้วยหัวใจ”

เด็กหญิงลักษิกา กำแพงอ่อน

นางสาวพิชราภรณ์ ประวัง

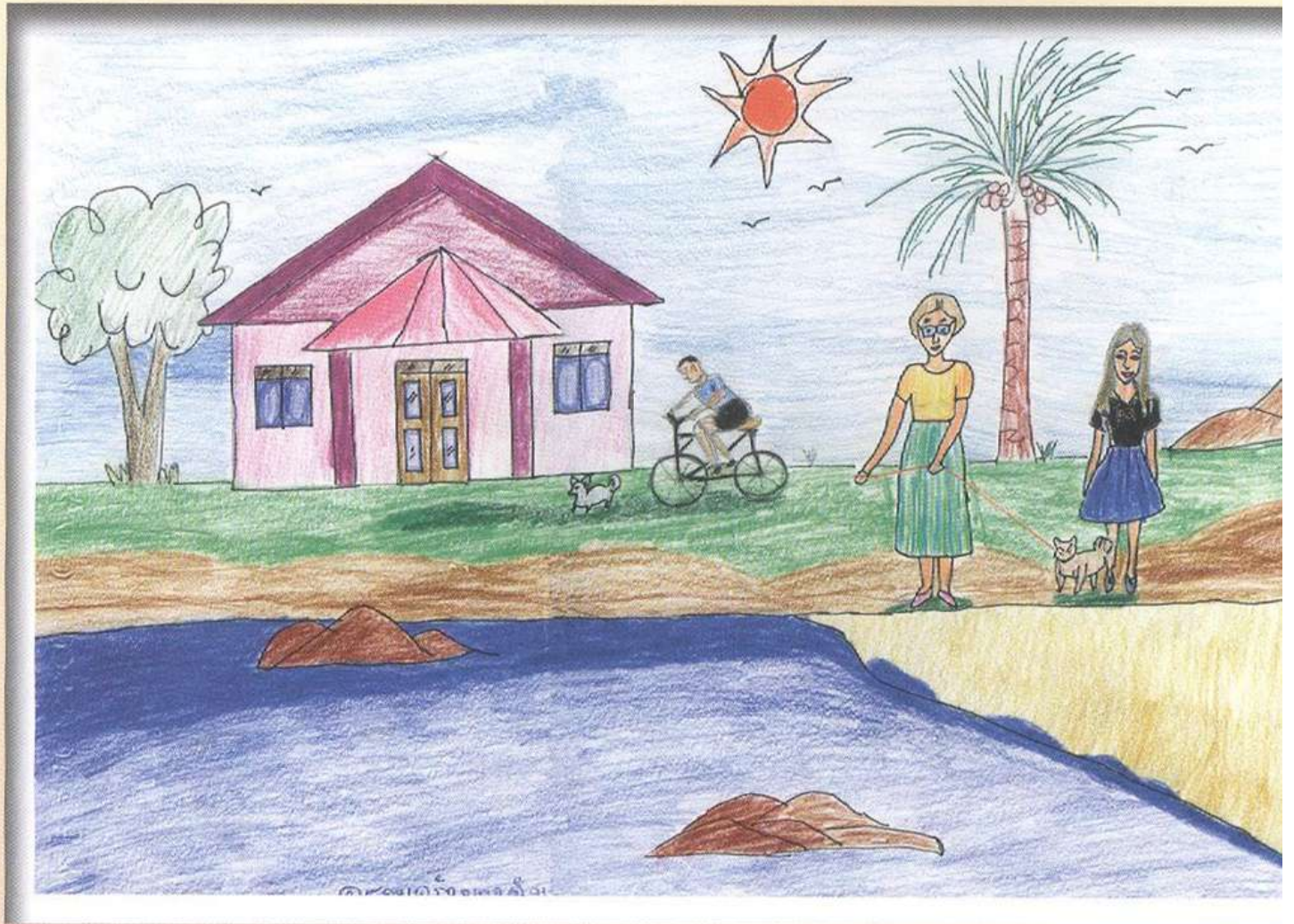
ประเภทภาพวาด รางวัลที่ ๑
“ครอบครัวของฉัน”

เด็กชายจิติ ในทอง

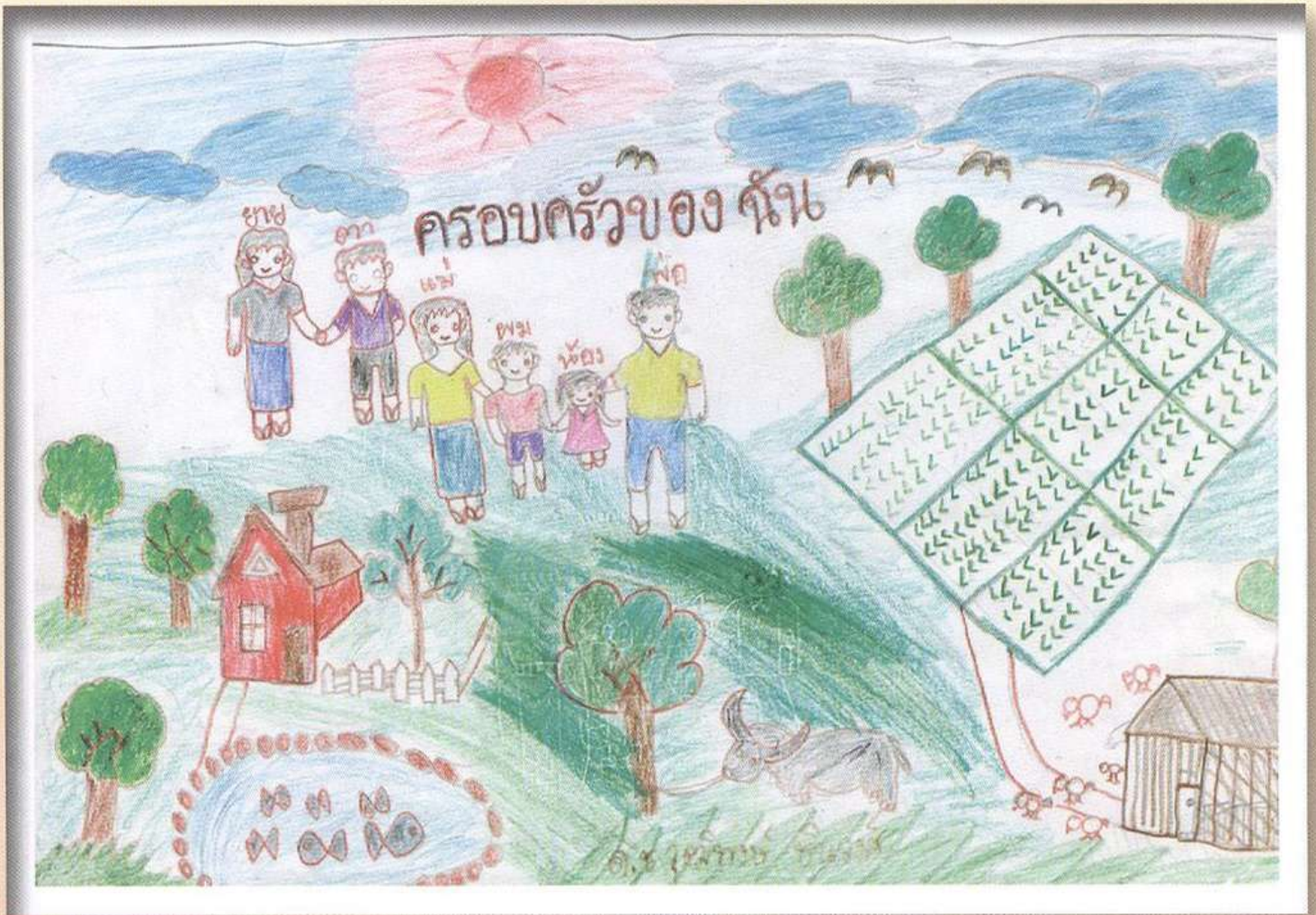
ประเภทภาพวาด รางวัลที่ ๒
“ครอบครัวของฉัน”

เด็กชายสัณชัย ภาษาจู้ตี

ประเภทภาพวาด รางวัลที่ ๓
“ครอบครัวของฉัน”

เด็กชายวุฒิพงษ์ ชินวงศ์

ประเภทภาพวาด รางวัลชมเชย
 “ครอบครัวของฉัน”

เด็กชายจักรินทร์ ไสดา

เด็กชายทลาทิศ พึ่งบุสนร์

ประเภทภาพวาด รางวัลชมเชย
“ครอบครัวของฉัน”

เด็กหญิงนันทิตา จังหาร

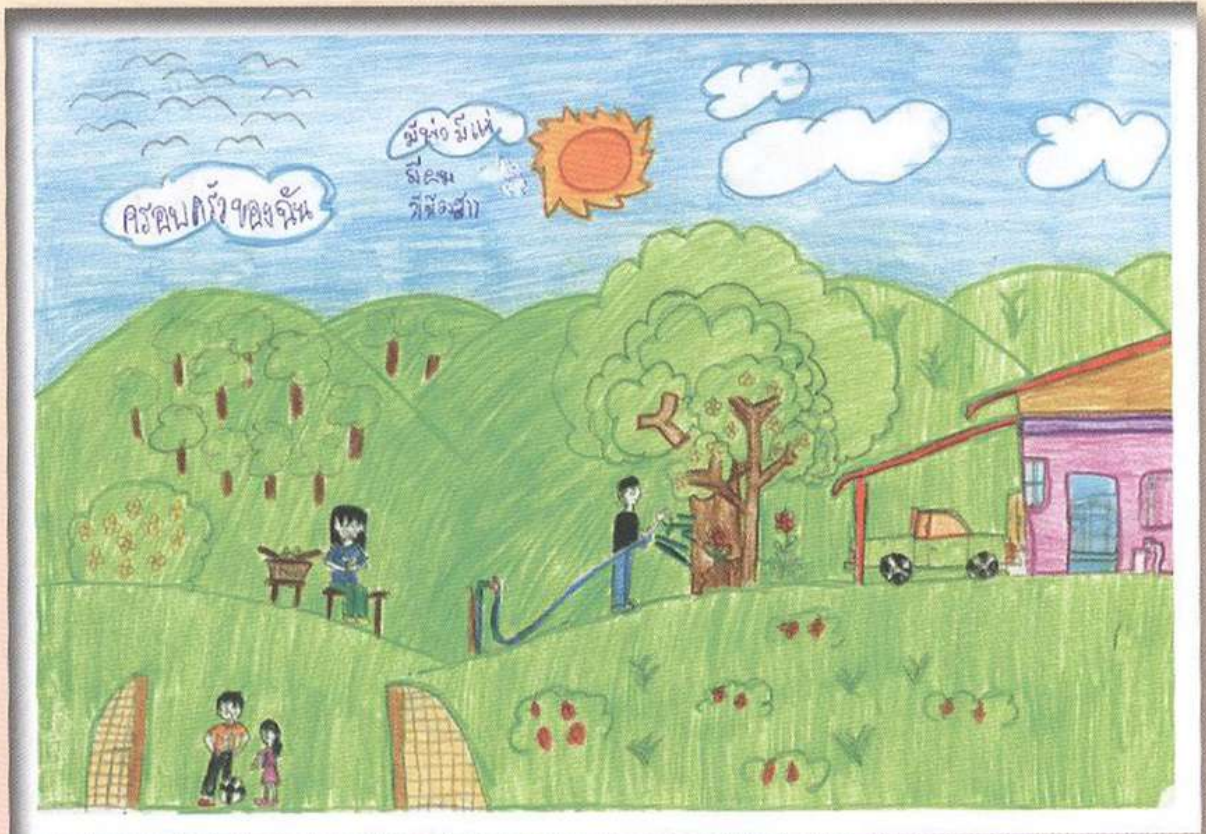

ประเภทภาพวาด รางวัลชมเชย

“ครอบครัวของฉัน”

นางสาวนุชจรี บุญไชย

เด็กชายอนันต์ คำทา

ประเภทภาพวาด ราววัลชมเชย
“ครอบครัวของฉัน”

เด็กชายศราวุฒิ นนตา

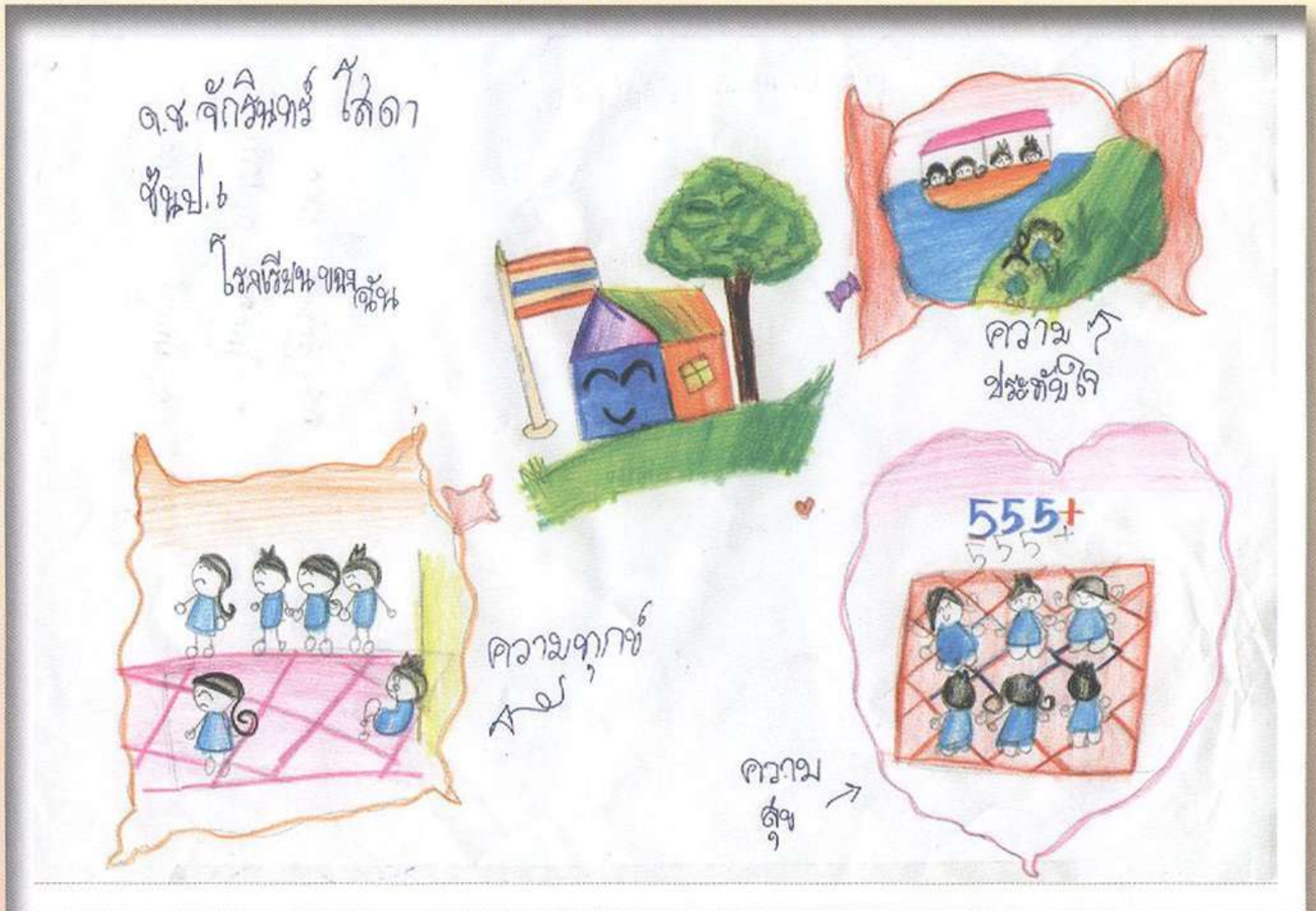
ประเภทภาพวาด รางวัลที่ ๓ (ไม่มีผู้เขียนเข้าเกณฑ์ได้รับรางวัลที่ 1 และ 2)
“โรงเรียนของฉัน”

เด็กหญิงวลิตา บุตรมาลา

ประเภทภาพวาด รางวัลชมเชย
“โรงเรียนของฉัน”

เด็กชายจักรินทร์ ไสดา

ประเภทภาพวาด รางวัลชมเชย

“โรงเรียนของฉัน”

เด็กชายภูมิพงษ์ ชินวงศ์

ประเภทภาพวาด รางวัลชมเชย
“โรงเรียนของฉัน”

เด็กหญิงนันทวรรณ กุมาแก้ว

ประเภทเรื่องสั้น รางวัลที่ ๑

“ประชาธิปไตยของประเทศไทยที่ฉันอยากเห็น”

คำว่า “ประชาธิปไตย” หลายคนอาจรู้จัก แต่จะ รู้ความหมาย หรือไม่
แต่สำหรับฉันนั้น “ประชาธิปไตย” นั้น ใกล้เคียง กับ คำว่า “ยุติธรรม”
ความหมาย และความเข้าใจของคนทั่วไป ประชาธิปไตย คือ ความคิดเห็น
ของคนส่วนมาก (ประชาชน) ยุติธรรม คือ ความเป็นธรรม
ที่ทุกคนส่วนมากยอมรับและเคารพยุติ แต่ฉัน
ประชาธิปไตย ที่ฉันอยากเห็น คือ การเคารพ การตัดสิน
ผลของ ประชาชนส่วนมาก หลายครั้งที่ฉันเห็นการเลือกตั้ง
โดยเผด็จการเลือกตั้ง ระดับท้องถิ่น คณะกรรมการเลือกตั้ง
ประจำหน่วยเลือกตั้ง ทั่วประเทศ ความเป็นกลางหากทำได้ประเทศ
ก็จะเดินทางไปทางที่ดี และจะเจริญยิ่งๆขึ้นไป
“อย่า บ้าอำนาจ อย่าหลงตัวเอง อย่า ลืมประชาธิปไตย”

นาย ธีรยุทธ บุญตา น.4/7

ร.ร. หจจะหลวย ต.หจจะหลวย

อ.หจจะหลวย จ.อุบลราชธานี

34280

นายธีรยุทธ บุญตา

ประเภทเรื่องสั้น รางวัลที่ ๒ “ประชาธิปไตยของประเทศไทยที่ฉันอยากเห็น”

“ประชาธิปไตย ของประเทศไทย”

“ประชาธิปไตย” คือ สำนวนทางการเมืองที่แกว่งแกว่งกันไม่รู้จบสิ้นสุด ชั่วกาลแล้ว
ชั่วเวลา ที่ล่วงล่วงไปกับการแปรเปลี่ยนที่ไม่มีครั้งไหน ของการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย
ไทย ที่ตัวคนสำคัญต่างมาลงมือชีวิต ประท้วงคว่ำแล้วคว่ำแล้ว ชั่วๆ ที่พลังสูญเสียน
มากมาย ล้วนแล้วแต่ เป็นประตองถนนทั่วไป ที่ไม่มีโลกสงบได้จนประโตชน
อำนาจ ผลประโยชน์ ของนักการเมืองที่ไม่เคยรู้จักคำว่า ผล ประเทศไทย
เกือบล่มสลาย ประชาชนแตกแยก จนยากต่อเสียดูชาติที่ฉันรักได้ดังใจ เดิม
40 กว่าปี ของคำว่า “ประชาธิปไตย” บนผืนแผ่นดินไทย ไม่เคยจบลงเช่น
จิตสำนึก ของพวก นักการเมือง ที่เห็นผลประโยชน์ ของบ้านเมือง และประชาชน
เห็นอีกทีผลประโยชน์ ของบ้านเมือง มีแต่ล้มลุกคลุกคลาน แกว่งแกว่งกัน เสีย
ๆ ทั่วแล้วได้ลาซึ่ง สำนวน เมื่อจะยกปฏิญญาประโยชน์ เจ้าหาตัวแล้ว ยังมีคน
ล้มล้มล้มล้มกันกลืนกิน ๗๐ กว่าปี เมื่อที่ลือได้เข้าบ้าน
49 ปี ที่พระมหากษัตริย์ ได้ละทิ้งอำนาจในการปกครองบ้านเมือง โดยให้กลุ่ม
บุคคลเข้ามามีบริหารและจัดการ บ้านเมืองแทน นับวันแล้วแต่กลืนแล้วกลืน
สำหรับประเทศไทย เข้าไปยึดอำนาจกันมา แม้สุดท้ายไม่สามารถจัดการกับอำนาจ
กันได้ กับผลประโยชน์ที่ฐานล้านบาทต่อปี วันนั้นช่างฝัน ผลประโยชน์ สำหรับนักการเมือง
ปากแข็งคนครึ่งนี้ มันสอนให้เรารู้ว่า เราไม่ควรไว้วางใจ นักการเมืองในยามยาก เพราะ
ตักการสำนึกประเทศไทย คือ นักการเมือง สุดท้ายคนเหล่านั้น จะกวบหนักเสียหาย
ใจมั่ววอด สทลเสียหาวของประเทศไทย.

นางสาวสุริตรา เทพทิน

ประเภทเรื่องสั้น รางวัลที่ ๓

“ประชาธิปไตยของประเทศไทยที่ฉันอยากเห็น”

๕๕ ๐๑ ๖๙

Date.....

เด็กหญิง

หัวข้อเรื่อง ประเทศไทยที่ฉันอยากเห็น
ประเทศไทยที่ฉันอยากเห็น

กษ. ผู้เขียน หรือ เลขประจำตัวประชาชนที่ปรากฏในบัตรประชาชน
ในกรณีที่มีหลักฐานการกระทำผิดหรือการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือการประพฤติ
ไม่สุจริต ไม่ว่าประเทศไทยจะพัฒนาประเทศให้ดีขึ้นได้หรือไม่ หรือในกรณีที่
ยังไม่มีสื่อมวลชนที่ช่วยให้ประชาชนได้เห็นความจริงอย่างแท้จริงในสิ่งที่
เขาเห็นหรือสิ่งที่เขาได้ยินจากสื่อมวลชนหรือจากสื่อมวลชนที่
มีอคติหรือไม่อย่างใด และอีกอย่างหนึ่งคือสื่อมวลชนที่
ไม่สนใจหรือสนใจแต่เรื่องของตัวเองหรือเรื่องของคนอื่น

ในกรณีที่สื่อมวลชนที่สนใจเรื่องของตัวเองหรือเรื่องของคนอื่น
หรือสื่อมวลชนที่สนใจเรื่องของตัวเองหรือเรื่องของคนอื่น
ไปไม่สนใจเรื่องของคนอื่นหรือเรื่องของคนอื่น
หรือสื่อมวลชนที่สนใจเรื่องของตัวเองหรือเรื่องของคนอื่น
หรือสื่อมวลชนที่สนใจเรื่องของตัวเองหรือเรื่องของคนอื่น
หรือสื่อมวลชนที่สนใจเรื่องของตัวเองหรือเรื่องของคนอื่น

กษ. ผู้เขียน หรือ เลขประจำตัวประชาชนที่ปรากฏในบัตรประชาชน
ในกรณีที่มีหลักฐานการกระทำผิดหรือการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือการประพฤติ
ไม่สุจริต ไม่ว่าประเทศไทยจะพัฒนาประเทศให้ดีขึ้นได้หรือไม่ หรือในกรณีที่
ยังไม่มีสื่อมวลชนที่ช่วยให้ประชาชนได้เห็นความจริงอย่างแท้จริงในสิ่งที่
เขาเห็นหรือสิ่งที่เขาได้ยินจากสื่อมวลชนหรือจากสื่อมวลชนที่
มีอคติหรือไม่อย่างใด และอีกอย่างหนึ่งคือสื่อมวลชนที่
ไม่สนใจหรือสนใจแต่เรื่องของตัวเองหรือเรื่องของคนอื่น

เด็กหญิงณัฐริชา แสงจินดา

จดหมายข่าวด้วยรัก

ประเภทเรื่องสั้น รางวัลชมเชย
“ประชาธิปไตยของประเทศไทยที่ฉันอยากเห็น”

ประชาธิปไตยของประเทศไทยที่ฉันอยากเห็น

อยากให้การลงประชามติของไทยใช้ ไม่ทะเลาะกัน
อยากให้รัฐบาลอยู่ร่วมกันได้ มีสิทธิเสียงเท่ากัน
อยากให้รัฐบาลซื่อสัตย์กัน ไม่ทะเลาะกัน
อยากให้คนไทยเป็นคนดี ซื่อสัตย์กัน
อยากให้คนไทยอยู่ในสังคมได้แม้จะเขียนหรือสื่อไม่ได้
อ่านไม่ออกแต่ขอให้ช่วยกันดีก็พอ

อ.ช.ศักดิ์สิทธิ์ ไชยดี

เด็กชายจักรินทร์ ไชยดี

ประเภทเรื่องสั้น รางวัลชมเชย
“ประชาธิปไตยของประเทศไทยที่ฉันอยากเห็น”

ประชาธิปไตยของประเทศไทยที่ฉันอยากเห็น
อนาคตของประเทศไทยถ้าเป็นไปได้อันฉันตั้งตาคอยอยากเห็นเด็กไทยได้เรียน
จนจบปริญญาตรีเท่าเทียมกันและได้รับทุนสนับสนุนอย่างทั่วถึง เพราะอย่างนี้ด้วย
ถ้าทุกคนได้มีการศึกษา จะได้นำมาพัฒนาประเทศชาติต่อไป ฉันคิดว่าการศึกษา
ทำให้ทุกคนมีความรู้ความสามารถ ความเห็นคือมีความระหว่างความงั้นกับความรู้รอบ
ก็จะลดลง ฉันตั้งตาคอยมาเห็นคนจากทุกชนชั้นส่งลูกเข้าเรียนจบจากการทำงาน
ได้รับเงินบำนาญตามจำนวนเท่าเทียมกันกับข้าราชการทั่วไป หนูขอฝากความรู้สึก
ความฉงนจากที่เห็นของหนูไว้ด้วยค่ะ

ด.ญ. จิตรวรรณ กาทอง ๗.๕

เด็กหญิงจิตรวรรณ กาทอง

ประเภทเรื่องสั้น รางวัลชมเชย

“ประชาธิปไตยของประเทศไทยที่ฉันอยากเห็น”

ประชาธิปไตย คือ การปกครองระบอบประชาธิปไตย
ให้ประชาชนมีสิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ให้กลุ่มเผด็จการขจัดระบอบการปกครองหมดไป.
คำว่าประชาธิปไตยต่างคนต่างมีสิทธิในการปกครอง ประชาธิปไตย
เป็นการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าให้คนมีวินัย แก่กลุ่มเผด็จการ
จากไปจากคำว่าประชาธิปไตย ซึ่งฉันจะเข้าผ่านอันนี้หมดตั้งแต่วัน
และนายรัฐมนตรีผู้ที่ไม่ดีทำให้ฉันรัฐมนตรี ให้สารกับผู้ที่ได้รับ
ตำแหน่ง นั้น ๆ เป็นประชาธิปไตยทุกคนสามารถตรวจสอบ
ในการผ่าน จนถึงแต่ละตำแหน่ง จนถึงรัฐมนตรี ให้สิทธิไปตามความเชื่อ.

เด็กหญิง นันทกานต์ นิกิต

เด็กหญิงนันทกานต์ นิกิต

ประเภทเรื่องสั้น รางวัลที่ ๑

“ครอบครัวของฉัน”

ครอบครัวของฉัน

ก่อนอื่นหนนขอขอบพระคุณทางมูลนิธิราชประชาสมาสัยในพระบรมราชูปถัมภ์
ที่ให้โอกาสหนนได้เล่าเรื่องครอบครัวของตัวเองต่อเป็นฉบับที่ ๒ นะ ปีนี้นหนเรียนจบ
ชั้น ป. ๕ เติบโตขึ้นเคยใช้ชีวิตอยู่ในเมืองชลบุรีศรศรพจนกับคุณแม่อาชีพค้าขาย
ดอยมาวันหนึ่งงานได้จบออกหน้าถึงเวลาต้องกลับไปดอยดอยแล้วนะ สาเหตุที่ถอย
กลับมาดอยเพราะไม่มีคนดูแลคณตาถนยาย มาอยู่ดอยปีนี้เป็นปีที่ ๔ แล้วนะ
อาชีพหลักของครอบครัวหนนคือทำนา อาชีพเสริมคือเลี้ยงวัวและกระมิด ราชได้
ถึงจะไม่มากมายก็พออยู่ได้เพราะครอบครัวของหนนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
ทุกวันนี้หนนเริ่มเข้าใจแล้วว่าในนามปลูก ในนามข้าว เราสามารถทำอะไรได้ อย่างน้อย
มันก็ลดค่าใช้จ่ายไปในตัว เช่น ปลูกข้าว ปลูกผักและผลไม้มาลงดอยกินเอง
ได้ ไข่เองก็เลี้ยงปลาเห็ดถ่านก็แบ่งขายได้พอเป็นค่าขนมให้หนนไปโรงเรียน
ความสุขความประทับใจของครอบครัวหนนคือได้รดบแทนพี่พี่พระคุณยามชรา
และได้เดินตามรอยพ่อในหลวงรัชกาลที่ ๑ กานทรงได้ตรัสไว้ว่า จงยึดหลัก
เศรษฐกิจพอเพียง ถ้าว่าพอเพียง ทำให้ครอบครัวหนนมีความสุขไม่ตั้งมทำงาน
แข่งเวลำเหมือนอยู่ในเมือง

ด.ญ.จิตรวรรณ กาทอง ชั้นป.๕

เด็กหญิงจิตรวรรณ กาทอง

ประเภทเรื่องสั้น รางวัลที่ ๓

“ครอบครัวของฉัน”

เรื่องสั้น “ครอบครัวของฉัน”

ฉันชื่อ นางสาวศศิگانต์ จำปีหอม ปัจจุบันอายุ 21 ปี ครอบครัวของฉันมี 2 คน ฉันอยู่กับยายของฉัน ชื่อ นางบัวคำ บุญจันทร์ อายุ 68 ปี ฉันมีเรื่องสั้น ในหัวข้อ “ครอบครัวของฉัน” มาเล่าให้ฟัง

คำว่า “ครอบครัว” เป็นสถาบันหนึ่งในสังคมที่ประกอบด้วยสมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาอยู่ร่วมกันในครัวเรือนเดียวกันในฐานะสามีภรรยาพ่อแม่พี่น้องมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยการสมรส การสืบสายโลหิตหรือการยอมรับตามกฎหมาย มีการตัดสินใจร่วมกันมีการรับรู้ความรู้สึก มีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันและกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกัน และกัน มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมและจริยธรรมต่างๆเพื่อการดำรงอยู่ในสังคมต่อไป แต่คำว่า ครอบครัวของฉันคือ การรักและเอาใจใส่กับครอบครัว หรือคนในบ้าน แล้วเราจึงจะมีความอบอุ่นออกมาโดยไม่ต้องทำอะไร แต่ถ้าเราจะทำได้ เราต้องเอาใจใส่ต่อทุกคนในบ้าน เพื่อให้บ้านเกิดความอบอุ่นและความสุขกายมากยิ่งขึ้น

ครอบครัวของฉัน มี เพียงแค่อยาย เนื่องจาก พ่อของฉันเสียชีวิตตั้งแต่ฉันยังอายุได้เพียง 2 ปี 8 เดือน และแม่ของฉันก็ไม่มีครอบครัวใหม่ ฉันจึงได้ไปอยู่กับยาย และตา ต่อมา ตาก็เสียชีวิตลงตอนฉันอายุ ได้ 17 ปี ครอบครัวของฉันจึงเหลือแค่ ยาย กับฉัน 2 คน แต่ฉันก็มีความสุขที่อยู่กับยายของฉัน ยายของฉันทำหน้าที่เป็นทุกอย่าง ทั้ง พ่อ แม่ และเพื่อน รวมทั้งยังส่งเสียฉันเรียนหนังสือ จนปัจจุบันนี้ ฉันเข้ามหาลัย แล้วยายของฉันก็ต้องอยู่คนเดียว ทำงาน เก็บของเก่าขาย เพื่อส่งให้ฉันเรียนหนังสือให้จบ ครอบครัวของฉัน มีความสุขมาก ฉันไม่รู้สึกว่าฉันขาดอะไร เพราะยาย เป็นได้ทุกอย่าง ฉันมีความสุข เมื่ออยู่กับครอบครัวของฉัน ฉันอยู่บ้าน ฉันและยายได้ช่วยกันทำงานที่บ้าน เช่น ทำผัก และปลูกผักด้วยกัน ทำอาหารด้วยกัน นั่งคุยกันหลักกินข้าว เพื่อย่อยอาหารไปด้วย ยายของฉันเป็นคนคุยสนุก ท่านจึงมักจะเล่นมุข ซำซ่าให้ฉันหัวเราะได้เสมอ ฉันเป็นคนคุยไม่เก่ง จึงมีหน้าที่รับฟังในการคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ครอบครัวของฉันไม่มีการทะเลาะกัน มีแต่คอยแก้ปัญหาให้กันได้ตลอดเวลา เวลาเรามีความทุกข์ เราก็ปรึกษาซึ่งกันและกัน 2 คน ยายและหลาน แต่ความทุกข์ของฉัน ส่วนน้อยที่จะมี เพราะฉันยึดหลัก “ทำวันนี้ให้มีความสุข” ถ้ามีความทุกข์ เราก็มองข้ามความทุกข์นั้นไป เราก็จะมีความสุข เรื่องของความประทับใจในครอบครัวของฉันนั้น ฉันมีความประทับใจในครอบครัวของฉันมาก เพราะยาย เป็นให้ทุกอย่างสำหรับในชีวิตของฉัน ทุกวันนี้ ฉันมีความสุข และฉันก็ไม่รู้สึกว่ามีขาดพ่อหรือขาดแม่ ยายเป็นทุกอย่างให้ฉันเสมอ

ทุกคนก็มีความสุขกับการได้อยู่รวมกันในบ้าน ฉันคิดว่าทุกคนเมื่อมีความสุขก็ต้องมีความสุขแต่ฉันก็ยังคิดว่ามันแก้ได้ ฉันขอฝากไว้ว่า “ปัญหาจะยากแค่ไหนขอให้ทุกคนช่วยกันคิดและแก้ไขมันไปอย่างช้าๆเรื่อยๆ ไม่ใช่อารมณ์การแก้ปัญหา เพราะทุกปัญหา มีทางออกของมันเสมอ สุดท้าย ฉันก็หวังว่า เรื่องสั้น “ครอบครัวของฉัน” อาจจะเป็นประโยชน์ สำหรับผู้ที่ไม่มีครอบครัวอย่างฉัน ได้นำไปปฏิบัติ ต่อไป

นางสาวศศิگانต์ จำปีหอม

ผู้เขียนเรื่องสั้น

นางสาวศศิگانต์ จำปีหอม

ประเภทเรื่องสั้น รางวัลชมเชย

“ครอบครัวของฉัน”

No. _____
Date / /

รำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ

ผมดีใจที่ได้เกิดทันในรัชกาลนี้ เพราะทำให้ผมได้และครอบครัวได้รับสิ่งดี ๆ จากพระ
องค์ท่านในเรื่องการได้ทุนการศึกษาของผมและค่าพระราชดำริ้งของท่าน ด้านเสริมธุรกิจ
ผมเอง ต้องรู้จักทำประโยชน์ ซึ่งก็คือจะมีความสุขครอบครัวของผม ให้ชีวิตอยู่อย่าง
พอเพียง ดำรงชีวิตพอเพียง ปลูกข้าว ปลูกผัก เลี้ยงไก่ ก็นั่งเฝ้ากับ พระองค์ทรงสอน
เล่นของของเล่นมาก ทรงสอนไปทุกสิ่งทุกอย่างของประเทศไทยนี้ให้ประชาชนของท่าน
ได้มีชีวิตที่ดีขึ้นพระบอด้ว่า แต่ละครกอนนี้ เป็นหลักให้คิดและปฏิบัติ ผมได้ห้อม
นำคำสอนของพระองค์มาใช้ในชีวิตประจำวัน ผมเริ่มไม่เก่งเรื่องแม่ผมก็เอาตัว
ผมเองของพระองค์ท่าน ผมสอน ให้เราอดทน อดออม ขยัน เป็นคนดีสัต
ย์ต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง พี่น้อง มิใช่ที่รักขี้ขี้ นชีวิตได้เกิดมาพบแผ่นดินไทย

ด้วยดีเสมอมา

อ. นายราชัน มีเพียง ๒๕
โรงเรียน นันทนุกองเขต อ. เมือง
อ. นนทบุรี จ. นนทบุรี ๓๑๑๐

นายราชัน มีเพียง

ประเภทเรื่องสั้น รางวัลชมเชย

“ครอบครัวของฉัน”

ครอบครัวของฉัน

ครอบครัวของฉัน นั้น อยู่ ที่ตำบล ๒๓๓๓ ตำบล - กิ่งพญา

ฉันเกิดที่นี่ ได้เกิดมาในครอบครัวที่อบอุ่น มี พ่อ - แม่ ที่รักฉัน

ฉันเป็นคนที่ ตั้งใจเรียนหนังสือ ไม่เกเร แต่ พ่อแม่ แม่ ไม่เคยดุตำหนิ

ท่านสอนให้ ฉัน รู้จัก อดทน ขยัน และ รู้คุณค่า ของ พ่อ สอนให้ ฉัน

รู้จัก มองเห็น อยู่ใน การ ใช้ชีวิต แม่ ฉัน สอนให้ รู้จัก อดทน อดกลั้น

บางครั้ง มี หิว มี ภัย หน่า พ่อ จะ บอก ให้ ว่า “เดี๋ยว มัน ก็ ผ่าน ไป”

ฉัน มีความสุข มากกว่า ความทุกข์ ถึง ครอบครัว ฉัน จะ ยาก จน

ฉัน ะ ระ ทน ใจ คำสอน ของ แม่ ฉัน ทำ ให้ บอก ว่า “ความทุกข์ ยาก

ดี” ยาก เร็ว หนี่ เรายัง อด ผ่าน ก่อน หนี่ อด ใจ ว่า “ความสุข”

ฉัน ไม่ มี บ้าน โต ไม่ มี หนี่ อด ทุกข์ อด ยาก อด อด อด อด อด อด

“ ก็ สุข ใจ ”

นาย ธีรยุทธ บุญตา ๒.4/7

ร.ร. หาดจะหลวย อ. หาดจะหลวย

๓. หาดจะหลวย จ. อด ๗ 34280

นายธีรยุทธ บุญตา

ประเภทเรื่องสั้น รางวัลชมเชย

“ครอบครัวของฉัน”

ECT: _____

NO: _____

DATE: ____/____/____

★ ครอบครัวของฉัน ★

การสร้างสัมพันธ์ภาพที่กลมกลืนระหว่าง สมาชิกในครอบครัว
ทั้ง ๒๒ คน คงต้องเริ่มจากคนนอกๆ หนึ่งคนก่อน... ปลูกฝังให้ลูกมีความรัก
กันเป็นพิเศษ รักกันเหมือนญาติ การปลูกฝังนี้ในความรักที่ต่าง
ก็มีเราดูแลตัวกัน อบอุ่น เข้าใจ มี ความสุข และ ความอบอุ่น
ก็จะเกิดขึ้นในครอบครัว

“ ครอบครัวดีมีเพราะ น้อมรับทุกปัญหา รับรักษาซึ่งทางรัก
แก้กลไ้ม ข้ามพลาดพลั้งไม่ซ้ำเติมล้นหือขี้ใจ เมื่อทางไ้ม
รักกันตลอดมา หากวันใดทางไ้มอารมณ์ของ ดิดไต้-
ตรงตามทวนทวนกันเกิดหงา มั่งมีพ่อแม่ให้รักทั้งพ
ดอขเยยวขานปลณไ้มหณเ็ลยไ้ม ”

ต.ศ. ลีติ ไททอง
ร.ร. ๒

ร.ร. หน้าทุ่งใหญ่

เด็กชายฐิติ ไททอง

ประเภทเรื่องสั้น รางวัลที่ ๒

“โรงเรียนของฉัน”

โรงเรียนของฉันทัน

โรงเรียนของฉันทัน นั้นไม่ไกล จาก อุทยานที่ติดกับประเทศลาว
เป็นโรงเรียนที่ครูหลายท่านไม่ ยากเลยอยู่ เพราะห่างไกล ความเจริญ
ส่วนมากครูที่ลาออกที่นี่ จะเป็นคนดี ส่วนที่ลาไปหมด แต่ฉันก็ภูมิใจ
ที่ได้เรียน หนึ่งสิ่งที่นี่ เพราะพ่อครู แม่ครูที่นี่ รักนักเรียนทุกคน
ฉันรักพ่อครูและแม่ครูทุกท่าน ยารฉันทันก็หนักไม่ อิ่ม
แม่ครูจะซื้อข้าวให้ฉันกิน ฉันก็รัก แม่ครูเรียนส่วนมากจะกลัว
คุณครูฝ่ายปกครองแต่ที่ฉันไม่กลัวใครเลย น่ากลัวเพราะท่าน
เป็นพ่อครู และแม่ครู เพื่อนๆจะมีปัญหาอะไรมาได้ตลอดเวลา ทุกเรื่อง
ฉันจะไม่แปลกเลยที่ฉัน รักพ่อครู และแม่ครูที่นี่
และทางโรงเรียน จะมีกิจกรรมที่ฉันรักเรียนได้ ทำกิน
จึงทำให้ พวกเรารักโรงเรียนแห่งนี้
“ครูไม่ใช่ เงินจ้าว เพราะครูจะส่งฉันไปโตโดยไม่ติดตัวฉันสักบาท”

นาย ชีรยุทธ บุญตา ม. 4/7 ร.ร. นาคะนลชน ๐. นาคะนลชน
จ. อุบลราชธานี 34280

นายชีรยุทธ บุญตา

ประเภทเรื่องสั้น รางวัลชมเชย

“โรงเรียนของฉัน”

โรงเรียนของฉัน

โรงเรียนของฉันมีทั้งความสนุก ความสุข ความประหลาดใจ

โรงเรียนของฉันมีเพื่อนที่คอยช่วยเหลือฉันเมื่อมีความลำบาก
ก็เหมือนเพื่อนที่คอยช่วยเหลือฉันเมื่อฉันทำผิด ไม่เอาแต่ใจ
ฉันและเพื่อน ๆ คอยเล่นกัน เล่นเวลาดาวงแต่ ยามที่เพื่อนของฉัน
ก็ช่วย ไม่ได้อีกโรงเรียนพวกเพื่อน ๆ ของฉันก็
โรงเรียนเพื่อนที่ช่วยเล่นกับเพื่อน ๆ ของเราช่วยกัน
หาโรงเรียนที่ได้อีกก็เหมือนเพื่อน ๆ ที่ช่วยกันทำกิจกรรม
ด้วยกัน

“ความสนุกที่ได้เล่นกับเพื่อน
ความดีที่ได้ทำ การที่ได้เห็นเพื่อนช่วย
ความประหลาดใจที่ได้ทำกิจกรรม
กับเพื่อน ๆ ”

ดวงจันทร์สีน้ำตาล ใต้ตา

เด็กชายจักรินทร์ ใสตา

ประเภทเรื่องสั้น รางวัลชมเชย

“โรงเรียนของฉัน”

โรงเรียนของฉัน

มีคุณหนูเรียนอยู่โรงเรียนดิสตตามนกร ตั้งอยู่ตำบลกุดข้าวปุ้น ห่างจากหมู่บ้าน
ของหนูประมาณ 10 กิโลเมตร ทางโรงเรียนมีรั้วรับส่งเด็ก อาคารเรียนเป็นอาคารชั้น
เดียว บรรยากาศดีมาก นักอำนวยการโรงเรียน คือ นาย ดิสิต โสภิตชา อดีตท่าน
เคยเป็น ผ.ส. ของจังหวัดอุบลราชธานี มีนักเรียนตั้งแต่อนุบาลถึง มัธยม 1
ท่านให้ความรักความเมตตาแก่นักเรียนทุกคนคะ มีนักเรียนประมาณห้าร้อย
กว่าคน ครูผู้สอน 28 คน ผ.อ คือ นาย ประจักษ์ โกมลศรี ตำแหน่งของ
โรงเรียน คือ วัฒนดี มีวินัย ใฝ่ความรู้ สู้งาน มริทช่มชื่น พิศมหนาท
ให้ก้าวหน้า ผู้ประจำโรงเรียนคือ เขียว-ขาว หนูมีความสุขความประทับใจ
มากทั้งการเรียนและได้ร่วมกิจกรรมของโรงเรียน

ด.ญ. จิตวรรณ กาทอง ชั้นป. 5

เด็กหญิงจิตวรรณ กาทอง

บท...บอกอ

โดย ป้าคุณ

สวัสดิ์ปีใหม่ ๒๕๖๓

ฟ้าสีฟ้างดงามราววาดฝัน   แสงตะวันรุ่งเรืองรับกับวันใหม่
เหล่าฝูงนกผกโผมาแต่ไกล   ดอกไม้ใบไหวชูช่อลือตะวัน
อรุณฤกษ์เบิกฟ้าวันปีใหม่   สูงสดใสถ้วนทั่วทุกสถาน
ไร้ทุกข์โศกโรคภัยมาแผ้วพาน   จิตเบิกบาน เรืองรื่น ชื่นชีวิต

สวัสดีปีใหม่ ๒๕๖๓ ท่านผู้อ่าน และนักเรียนทุนพระราชทานราชประชาสมาสัยฯ

จุลสารด้วยรักฉบับนี้ เป็นฉบับส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ในฉบับ มีเนื้อหาสาระความรู้ กิจกรรมของมูลนิธิ การสร้างวิถีคิด ที่ส่งความรักความปรารถนาดีและคำอวยพร จากท่านผู้ใหญ่ใจดี ของมูลนิธิ ให้กับหลานๆ นักเรียนทุนฯ ที่รักทุกคน หวังว่าหลานๆ จะเป็นคนดีที่น่ารัก ทุกๆ คนนะคะ ในฉบับนี้มีผลการตัดสินประกวดภาพวาดและ เรื่องสั้น ที่ส่งมาอย่างอุ่หนาฝาคั่ง เช่นเคย ขอแสดงความยินดีกับหลานๆ ที่ได้รับรางวัล และขอให้กำลังใจหลานๆ ที่จะพัฒนาตนเองให้เก่งยิ่งขึ้นไป

ปีเก่าได้โบกมือลา ปีใหม่ ๒๕๖๓ ก็มาเยือนไม่รอช้า มีนักปราชญ์กล่าวว่า “เวลาเป็นสิ่งที่มีความมากที่สุด” วัยเด็ก วัยผู้ใหญ่ วัยผู้สูงอายุ เป็นก้าวย่างที่ผ่านมาและ ผ่านไปไม่สามารถเรียกคืนกลับมาได้ จึงมีคำกล่าวว่า “ปัจจุบันนี้แหละสำคัญที่สุด” เพราะปัจจุบันนี้ ก็จะส่งผลต่ออนาคตที่ดี ดังนั้นทำปัจจุบันให้ดีที่สุดนะคะ สำหรับปีใหม่ ๒๕๖๓ นี้ ก็ขอให้ปีที่ดีและนำความสุขมายังท่านผู้อ่าน นักเรียนทุนพระราชทาน ราชประชาสมาสัยเฉลิมพระเกียรติ และครอบครัวทุกๆ ท่าน ตลอดปีใหม่นี้ค่ะ

ป้าดุข (บอกอ)

เฉลย ฟุต ฟิต ฟอ ไฟ

ทรัพยากรดิน [Soil Resource]

ทรัพยากรป่าไม้ [Forest Resource]

ทรัพยากรน้ำ [Water Resource]

ทรัพยากรแร่ [Mineral Resource]

เหมืองถ่านหิน [Coal Mine]

เหมืองเงิน [Silver Mine]

เหมืองทอง [Gold Mine]

เหมืองอัญมณี [Gemstone Mine]

มรดกโลกทางวัฒนธรรม [Cultural Heritage]

มรดกโลกทางธรรมชาติ [Natural Heritage]

ชาวเหมือง [Miner]

เกลือบริโภค [Table Salt]

ผนัง [Wall]

ผลึกเกลือ [Salt Crystal]

อุโมงค์ [Tunnel]

“เด็กไทยยุคใหม่ รู้รักสามัคคี รู้หน้าที่พลเมืองไทย”

คำขวัญวันเด็ก
ของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

มูลนิธิราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์
สถาบันราชประชาสมาสัย กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐
โทร. ๐-๒๕๙๑-๓๗๒๐ โทรสาร ๐-๒๕๙๑-๗๒๑๐
Email : samasai_1@hotmail.com